

The Trumpet of the Seventh Angel எழாம் தூதனின் எக்காளம்

1879 -1916 ஈ-பிரிண்ட்ஸ் துமிழாச்சம்
மலர் - 1, இதழ் - 3, ஜீலை-செப்டம்பர் 2015

R5621

Imputation and Application of our Lord's Human Life- Rights

நமது ஆண்டவரின் மனித ஜீவிய உரிமைகளை சாட்டுதலும் பிரயோகித்தலும்

“எல்லோரையும் மீட்கும் பொருளாகத் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தார்” என்கிற சொற்றொடர் என்ன காரியத்தை குறிப்பிடுகிறது என்பதை மிகப் பெரும்பாலான தேவனுடைய பிள்ளைகள் உணர்ந்து கொள்ள முடியாதிருக்கிறார்கள். நமது கர்த்தராகிய இயேசு, தமது மானிட ஜீவியத்தை ஆதாமுக்காகவும் அவனது சந்ததியினருக்காகவும் மீட்கும் பொருளாக கொடுத்திருந்தால், அவரது தயவை ஏற்றுக் கொள்கிறவர்களுக்கு “குமாரனிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் நித்திய ஜீவனை உடையவனாயிருக்கிறான்” என்று (யோவா 3:36) நாம் வாசிக்கிற பிரகாரம், நீதிமானாக்குத -ல் மானிட ஜீவியத்தை கொடுக்கும் உரிமையை இவர் எங்கே பெற்றார் என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள்.

இதற்கு பதிலாக நாம் சொல்வது என்னவென்றால், மீட்கும் பொருளைக் கொடுத்தல் என்பது பலவிதமான அம்சங்களை உடையதாயிருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். முதலாவதாக நமது ஆண்டவர் முப்பது வயதாகும் போது, தண்ணீர் ஞானஸ்நானம் மூலம் செய்த அவரது அர்ப்பணம் என்பது தமது ஜீவனை தேவனிடம் சமர்ப்பணம் செய்ததை குறிப்பிடுகிறது. அவர் சமர்ப்பித்த ஜீவன் என்பது முழு உரிமைகள் உடைய ஒரு பூரண மானிட ஜீவன் ஆகும். பரி.பவுல் நமக்கு கூறுகிறதாவது: அவர் “பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும் பாவிகளுக்கு விலகினவருமாயிருந்தார்.” நம்முடைய ஆண்டவர் ஆதாமின் சந்ததியில் நேரடியாக வந்தவரல்ல. அதாவது மானிட தந்தை மூலம் தனது ஜீவனை பெற்றவரல்ல. உலகத்திலுள்ள மற்றவர்களைப் போல மரண தண்டனைக்குட்பட்டவரல்ல. ஆதாமுடைய ஜீவனுக்கும், பூரணத்தன்மைக்கும் முழுமையாக சமமானதை, நமது ஆண்டவர் அர்ப்பணித்தார். ஆனால், அவர் தம்முடைய ஜீவனை ஆதாமிடம் அர்ப்பணிக்கவில்லை. அதை வேறு யாரிடமும் கொடுக்காதபடி, பிதாவின் கரங்களில் ஒப்புவித்தார்.

தமது மூன்றரை வருட ஊழிய காலத்தில் தமது ஜீவனை கொடுத்தார். “முடிந்தது” என்று கூறி கல்வாரியில் அந்த வேலையை முடித்தார்.

அங்கே மரணத்தில் தமது ஞானஸ்நானத்தை நிறைவேற்றினார். தமது சுய அர்ப்பணிப்பை முடிவு வரை தொடர்ந்தார். தமது மானிட ஜீவனை ஆதாமுக்கோ, அவரது சந்ததியினருக்கோ இதுவரை பிரயோகிக்கவில்லை. அவர் பிதாவின் கைகளில் ஒப்புக்கொடுத்தார். அது பறிமுதல் செய்யப்பட்ட ஒரு ஜீவனோ, அடமானம் வைக்கப்பட்டதோ, தடை செய்யப்பட்ட ஒரு ஜீவனோ அல்ல. அவர் பிதாவின் திட்டத்திற்கு இசைவாக தமது ஜீவனை ஒப்புவித்தார். (லூக்.23:46)

இருவித சுபாவங்களில் ஜீவிக்கும் உரிமை

பிதா அவரை மூன்றாம் நாளில் எழுப்பியபோது, இயேசுவை ஒரு ஆவியின் ஜீவியாக்கினார். அவர் மாம்சத்திலே கொலையுண்டு ஆவியிலே உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார். (1 பேதுரு 3:18) புதிய சுபாவத்தில் உயிர்ப்பிக்கப்பட்ட இந்த புதிய ஜீவன், அவரது பூமிக்குரிய ஜீவனை அவரிடமிருந்து எடுப்பதற்கு அனுமதித்த கீழ்ப்படிதலுக்கான பலனாக இருந்தது. ஆனால் பூமிக்குரிய உரிமைகளை பூமிக்குரிய ஜீவனுக்காக அவர் இழக்கவில்லை. ஆகையால் ஒரு புது சிருஷ்டியாக பரிபூரண மானிட ஜீவியத்திற்கான இந்த உரிமைகளை அவர் தக்க வைத்துக் கொண்டார். பூரண ஜீவனுக்குரியவைகள் எல்லாம் அவருக்குரியது. அவரது ஜீவனை எடுத்துக் கொள்ளும்படி யூதர்களை அவர் அனுமதித்தாலும் அவரது ஜீவிக்கும் உரிமையை அர்ப்பணிக்கவோ அல்லது இழக்கவோ இல்லை. ஆகவே பிதாவினால் அவர் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டபொழுது, ஆவிக்குரிய சுபாவத்திற்குரிய உரிமைகளை மாத்திரமல்ல, பூமிக்குரிய சுபாவத்திற்குரிய உரிமைகளையும் பெற்றிருந்தார். இந்த பூமிக்குரிய சுபாவத்திற்குரிய உரிமைகளை அவர் தமக்காக பயன்படுத்துவார் என்பதல்ல. ஏனெனில் தெய்வீக சுபாவத்தைப் பெற்றிருக்கிற எவரும், பூமிக்குரிய சுபாவத்தை விரும்பவோ, பயன்படுத்தவோ மாட்டார்கள். அவர் பெற்றிருந்த விசேஷித்த உரிமை, மானிட ஜீவனை ஆதாமுக்கும் அவனது சந்ததியினருக்கும் கொடுக்கக்கூடிய உரிமை ஆகும். அவர் பூமிக்கு வந்தபோது, இதுவே அவரது மனதில் இருந்த நோக்கமாகும்.

ஆகவே கார்த்தராகிய இயேசு மரித்தோரி-ருந்து எழுந்து நாற்பது நாட்களுக்குப் பிறகு பரலோகத்திற்கு சென்ற போது, அவர் இதற்குமுன் பெற்றிருந்த அனைத்து உரிமைகளையும் தக்க வைத்துக் கொண்டார். அவர் பெற்றிருந்த மானிட ஜீவனுக்குரிய உரிமையை அவர் இழக்கவே இல்லை. அவரது கீழ்ப்படிதலுக்கு பலனாக ஒரு மேன்மையான உரிமையாக, ஒரு மேன்மையான சுபாவமாக, தெய்வீக சுபாவத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார். ஆனால் அவர் பரலோகத்திற்கு சென்ற போது, அவரது ப-யின் புண்ணியத்தை உலக மனுக்குலத்திற்காக அவர் பிரயோகிக்கவில்லை. இல்லையென்றால் உலகம் முழுவதும் இப்பொழுது பொல்லாங்கனுக்குள் இருந்திருக்காது. (1 யோவா.5:19) நமது இரட்சகர், அவர் பரலோகத்திற்கு எழுந்தருளினபோது தமது ப-யின் புண்ணியத்தை, உலகத்திற்கு பிரயோகித்திருந்தால், அது உலகத்தின் பாவங்களை நீக்கியிருக்கும். ஆனால் அவர் அதைச் செய்யவில்லை. உலகத்தின் மே-ருந்த மரண தண்டனையி-ருந்து சபை மாத்திரமே தப்பித்தது என்று வேத வாக்கியங்கள் கூறுகிறது.(ரோம.8.3) எனவே உலகம் முழுவதும் பொல்லாங்கனுக்குள் சிக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. சுவீசேஷ யுகத்தின் ஏற்பாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் மட்டுமே இந்த மரண தண்டனையி-ருந்து விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அர்ப்பணம் செய்த வகுப்பாரைத் தவிர வேறு யாரும் கிறிஸ்துவிடமிருந்து புண்ணியத்தையும் நீதிமானாக்குதலையும் பெறவில்லை.

இளைப்பாறுதல் சபைக்கு கொடுக்கப்பட்டது

பிறகு எப்படி நமது ஆண்டவர் புண்ணியத்தை சபையின் மேல் பிரயோகித்தார்? அவரது புண்ணியத்தை அவர் சபையின் மேல் நேரடியாக பிரயோகித்திருந்தால், அது சபைக்கு மானிட ஜீவனை, மானிட பூரணத்தைக் கொடுத்திருக்கும். தேவன் சபைக்கென்று மேலான காரியத்தை வைத்திருக்கிறார். இயேசு பெற்ற அதே தெய்வீக சுபாவத்தை சபையும் பெற்றுக் கொள்ளும்படியாக தேவன் வைத்திருக்கிறார். சபையானது இயேசுவின் அடிச் சுவடுகளைப் பின்பற்றி இதை பெற்றுக்கொள்கிறது. இயேசு, பிதாவின் சித்தத்தின்படி தம்முடைய மானிட ஜீவனை ப-யிட்டு, அவரது பூமிக்குரிய உரிமைகளை கொடுத்தது போல, அவரது மணவாட்டி வகுப்பில் அங்கங்களைகிற அனைவரும் அதே போல அவர்களது பூமிக்குரிய ஜீவனை அர்ப்பணிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவரோடு இணைய முடியும் என்று இது குறிப்பிடுகிறது. அவரோடு கூட பாடுகளை சகித்தால் மட்டுமே, அவரோடு ஆளுகை செய்வோம். (2 தீமோ.2:11,12)

“ஒருவன் என்னைப் பின்பற்றி வர விரும்பினால், அவன் தன்னைத்தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப்

பின்பற்றக்கடவன்.” (முத்.16:24) “நான் எங்கே இருக்கிறேனோ அங்கே என் சீஷனும் இருப்பான்.” (யோவா.12:26) சுவீசேஷ யுகத்தில் இப்படிச் செய்கிறவர்கள் அதே தெய்வீக சுபாவத்தை, அதே மகிமையை, அதே சாவாமையை பெற்றுக் கொள்வார்கள். இதில் வித்தியாசம் என்னவென்றால் நமது ஆண்டவர் எல்லாருக்கும் தலைவராக, அவரது சாரீரமாகிய சபைக்கு தலையாக எப்பொழுதும் இருப்பார். சபை அவரது அங்கங்களை மகிமையில் இருப்பார்கள்.

இயேசு பாவமில்லாமலும், பரிசுத்தராகவும் இருப்பது அவசியமாயிருக்கும் போது, சபையினர் இழிவான மாம்சீக சுபாவத்தில் இருக்கும்போது எப்படி பிதாவுக்கு ஏற்புடையவராக இருக்க முடியும் என்ற கேள்வி வருகிறது. இதற்கு வேத வாக்கியங்கள் கூறுகிற பதில் என்னவென்றால், அவரது சீஷராகும் இந்த வகுப்பாருக்கு அவர்களது அபூரணம் மற்றும் கறைகளுக்கு ஏற்றாற்போல் அவர் தமது ப-யின் புண்ணியத்தை அவர்கள் மேல் சாட்டுகிறார் என்பதாகும். கொடுப்பதற்கும், சாட்டுகிறதற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை பகுத்துணர்கிறவர்களாக நாம் இருக்க வேண்டும். அவரது புண்ணியத்தை விரைவில் உலகத்திற்கு கொடுப்பார். ஆனால் இப்போது அவர் சபைக்கு ஒரு சாட்டுதலைச் செய்கிறார்.

உலகத்தாரைப் போல, சபை மாம்சீக சுபாவத்தில் இருந்திருந்தால், அவர்கள் உலகத்தாரைப் போல, இழிவி-ருந்து முன்னேறி மானிட பூரணத்திற்கு வருகிற உரிமையை பெறுவார்கள். அந்த எல்லா உரிமைகளையும் சபைக்கும் அதைப்போல ஆதாயின் சந்ததியினரில் மீதமுள்ளவர்களுக்கும் கொடுக்கும் சலுகையை தமது மரணத்தின் மூலம் இயேசு உத்தரவாதம் அளித்திருக்கிறார். ஆனால் சபை வகுப்பார் அந்த எல்லா மானிட உரிமைகளையும் விட்டுக்கொடுக்கிறார்கள். நாம் தேவனோடு உடன்படிக்கை பண்ணினபோது, பூமிக்குரியவைகளையும் பூமிபில் ஜீவிக்கிற உரிமைகளையும், விட்டுவிட்டோம். அவைகளை அர்ப்பணம் பண்ணுகிற அர்த்தத்தில் நம்முடைய உரிமைகளை எல்லாம் விட்டுவிட்டோம்; முழு மனுக்குலத்தைப் போல இளைப்பாறுத-ன் ஆசீர்வாதங்களை குறித்த காலத்தில் நமக்கு கொடுத்திருக்கிறார் என்ற விசுவாசத்தில் நம்புகிறோம். அந்த ஆசீர்வாதங்களை விசுவாசத்தில் ஏற்றுக் கொண்டு, அந்த விசுவாசத்தில் அர்ப்பணம் செய்கிறோம். சபைக்கு அர்ப்பணம் செய்வதற்கு மீதியாயிருப்பது அவர்களது பூமிக்குரிய ஜீவன் மட்டும் தான். சிலருக்கு உற்சாகமும் பலமும் அதிகமாகியிருக்கும், சிலருக்குக் குறைவாக இருக்கும். சிலருக்கு திறமைகள் அதிகமாக இருக்கும். சிலருக்கு குறைவாக இருக்கும். சிலருக்கு ஆயுசு நாட்கள் அதிகமாக இருக்கும், சிலருக்கு குறைவாக இருக்கும். ஆனால் ஒவ்வொருவரும் பெற்றிருக்கின்றவற்றை விட்டு விட வேண்டும், அர்ப்பணிக்க வேண்டும்.

பிரதிஷ்டை பண்ணும்போது சபை வகுப்பார் பூமிக்குரிய சுபாவங்களை தாங்களே முன் வந்து அர்ப்பணம் பண்ணுகிறார்கள். இப்போது இருக்கிற பூமிக்குரிய உரிமைகளையும், பூமியிலே ஒரு அங்கமாக இருப்பதினால் பெறப்போகிற உரிமைகள் அனைத்தையும் அவர்கள் அர்ப்பணம் பண்ணுகிறார்கள். மீட்கும் பொருளின் ப-யின் எந்த ஒரு பகுதியையும் கிறிஸ்து தற்காலத்தில் சபைக்கு கொடுக்கவில்லை. ஆனால் சும்மா அவர்களுக்கு சாட்டுகிறார், கொடுப்பதாக கருதும்படி செய்கிறார். உலகில் ஒரு பங்காக இருப்பதினால் கிடைக்கக்கூடிய பங்கை சாட்டுகிறார்.

இயேசு மரித்தபோது, ஆதாமுக்காக ஒரு மீட்கும் பொருளை ஈடாக செலுத்தவில்லை. இயேசு உயிர்த்தெழுந்தபோது ஒரு மீட்கும் பொருளைக் கொடுக்கவில்லை. அவர் பிதாவிடம் பரமேறி சென்ற போது உலகிற்காக ஒரு மீட்கும் பொருளை கொடுக்கவில்லை. ஆனால் அவரது ப-யின் புண்ணியத்தை பிதாவின் கரத்தில் வைத்தார். இந்த புண்ணியத்தை சுவிசேஷ யுகம் முழுவதும் சபைக்கு மட்டும் சாட்டிவிடுக்கிறார். ஆனால் இப்போது சபைக்கு சாட்டுவது முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. மேலும் உலக இளைப்பாறுதலை கொடுக்கக்கூடிய வேலையை ஆரம்பிக்க இருக்கிறது. ஆனால் இது ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னே சபைக்கு சாட்டப்பட்ட புண்ணியம் உண்மையிலேயே தெய்வீக நீதிக்கு, மானிட இளைப்பாறுத-ன் அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

சுவிசேஷ யுகத்தின் வேலை அடையாளப்படுத்தப்பட்டது

யூத பாவநிவாரண நாளில் பிரதான ஆசாரியன் முதலாவது காளையை கொல்லுகிறான். காளை பூரண மனிதனாகிய கர்த்தராகிய இயேசுவையும், ஆசாரியன் புது சிருஷ்டியாகிய நமது ஆண்டவராகிய இயேசுவையும் குறிக்கிறது. இப்படியாக புது சிருஷ்டியின் நிலைமையையும், மனித சுபாவத்தின் அர்ப்பணத்தையும் அவர் மாதிரியாகக் காண்பித்தார். மாமசத்தில் இருந்த கிறிஸ்து, பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இருக்கிற ஆசாரியனால் அடையாளப்படுத்தப்பட்டார்.

நம்முடைய ஆண்டவர் தமது மூன்றரை வருட ஊழிய காலத்தில் பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் இந்த நிலைமையில் தான் இருந்தார். அந்த காலத்தில் பொன்தூபிடம், பொன் குத்துவிளக்கின் வெளிச்சம் (தேவனுடைய சத்திய வெளிச்சத்தினை குறிக்கிறது) மற்றும் சமூகத்து அப்பத்தின் ஆசீர்வாதங்கள் (ஆவிக்குரிய உணவு) ஆகிய சலுகைகளை அவர் பெற்றிருந்தார். மூன்றரை வருட கால முடிவில், தம்மை ப-யாக கொடுக்கிற வேலையை நிறைவேற்றி, உண்மையான தூபத்தை எரித்து, இரண்டாவது நிலையை கடந்து சென்றார்.

மூன்றாம் நாளில் நமது ஆண்டவர், இரண்டாவது திரையின் மறுபக்கத்தில் - ஆவிக்குரிய சுபாவத்தில் - புது சிருஷ்டியாக முற்றிலும் பூரணமாக

எழுந்திருந்தார். இனி அவர் மனிதன் என்ற வார்த்தைக்கே சம்பந்தம் இல்லாதவர். அவர் தமது சீஷர்களுக்கு பல்வேறு உருவங்களில் தரிசனம் கொடுத்தும், இங்கேயும் அங்கேயும் காற்றைப்போல போய்க் கொண்டும் தாம் இனி ஒரு மனிதனல்ல என்பதை நம்பச் செய்தார். பிறகு அவர் உன்னதத்திற்கு ஏறும்போது மகா பெரிய பிரதான ஆசாரியனாக இரத்தத்துடன் சென்றார். இரத்தமானது ப-யின் ஜீவியத்தை குறிப்பிடுகிறது. தேவனுடைய சந்நிதானத்திலே அவர் தோன்றி கிருபாசனத்தில் இரத்தத்தைத் தெளித்தார். கிருபாசனத்தில் இரத்தத்தை தெளித்தது ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பாருக்கு பாவநிவர்த்தி செய்வதற்காகும். பாவநிவர்த்தி செய்தது ஆசாரியர்களுக்கும் லேவியருக்கும் மாத்திரமே, உலகத்தாருக்கல்ல என்பதை நாம் பார்த்தோம். (லேவி.16:6)

பிரதான ஆசாரியன் ஆசாரியர்களுக்கும் லேவியர்களுக்கும் பாவநிவர்த்தி செய்த பிறகு பிரகாரத்திற்கு சென்று வேறு வேலையில் ஈடுபட்டான். நமது ஆண்டவர் உயிர்த்தெழுந்ததற்கும் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பரிசுத்த ஆவி இறங்கியதற்கும் இடைப்பட்ட புத்து நாட்களில் அவர் மெய்யான ஆசாரியர்களுக்கும் லேவியருக்கும் இரத்தத்தை பிரயோகித்தார். அவரது ப-யின் புண்ணியத்தை சபைக்கு பிரயோகித்தார். நாம் இதை அறிவோம். பாவத்திற்கு பரிசுதம் தீருப்தி அடைந்ததால் அதைத் தொடர்ந்து பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பரிசுத்த ஆவி ஊற்றப்பட்டது. அவர்களுக்கு தெய்வீக கிருபை வந்திருந்தது ரூபகாரமாயிற்று. (எபி.9:24)

முன்னடையாளத்தில் ஆசாரியன் காளையை காணிக்கையாக செலுத்திய பிறகு, கர்த்தரின் ஆட்டை கொல்லுகிற வேலைக்குச் சென்றான். ஆடு, காளையைக் காட்டிலும் கீழானது. காளையால் நமது ஆண்டவர் அடையாளப்படுத்தப்பட்டார். கர்த்தருடைய ஆடு, அவரது சாரமாகிய சபையின் உண்மையுள்ள அங்கங்களை அடையாளப்படுத்தியது. சபையின் ப-சுவிசேஷ யுகத்தின் வேலையாக இருக்கிறது. அவர்கள் தங்களை ப-யாக அர்ப்பணிக்க இயலாது. ஏனெனில் அவர்கள் இயற்கையாக மரண தண்டனைக்குட்பட்ட ஆதாமின் சந்ததியினராக இருக்கின்றனர். அவர்கள் ஆசாரியராவதற்கு தகுதியற்றவர்களாயிருந்தனர். மகா பெரிய பிரதான ஆசாரியரின் ப-யின் புண்ணியத்தை அவர்களுக்காக சாட்டுதல் செய்யும்வரை அவர்களால் ஆசாரியராக முடியாது. ஆகையால் மகா பெரிய பிரதான ஆசாரியர் காளையை ப-யாகக் கொடுத்தது போல ஆட்டையும் ப-யாகக் கொடுத்தார்.

அதன் பிறகு அதன் முடிவைப் பார்க்கிறோம். நிறு-ல் ஆட்டின் இரத்தம் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு தெளிக்கப்படுகிறது. இது ஆசாரியருக்காகவோ லேவியருக்காகவோ அல்ல, ஜனங்களுக்காக ஆகும். காளையின் இரத்தம் ஆசாரியருக்காகவும் லேவியருக்காகவும்

தெளிக்கப்படுகிறது. ஆய்வுகள் இரத்தம் ஜனங்களுக்காக தெளிக்கப்படுகிறது. (லேவி.16:6,15) இந்த இரண்டு ப-களும் சுவீசேஷ யுகத்தின் சகல ப-களையும் குறிப்பிடுகிறது. கர்த்தராசிய இயேசுவின் ப-மேன்மையானது, சபையின் ப- கொஞ்சம் கீழானது.

மீட்கும் பொருளில் சபைக்கு பாங்கில்லை

நிழ-ல் காளையின் ப- முழு உலகத்தின் பாவத்திற்கும் போதுமானதாக இருந்தது. ஆனால் சபையும் ப-யில் பாங்கு பெற அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்பது தேவனுடைய ஏற்பாடாக இருந்தது. ப-யில் பாங்குபெறும் சிலாக்கியத்தைப் பெறுகிறவர்கள் மாத்திரமே மகிமையிலும் பாங்குபெறும் சிலாக்கியத்தை பெறுவார்கள். தேவ நீதி திருப்தியடைவதற்கு சபையின் எந்த ஒரு அங்கமும் மரிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மகிமையில் பாங்குபெற அது அவசியமாக இருந்தது. நமது ஆண்டவரின் ப- நமது பாவங்களுக்காகவும், நமது ப- அவரது மகிமையில் பாங்கு பெறுவதற்காகவும் அவசியமாயிருந்தது. அவர் ப-கொடுக்கிறார். அது நமது ப-யல்ல. அப். பவுல் குறிப்பிடுவது போல நமது சாரத்தை சுமமா அர்ப்பணிக்கிறோம். (ரோம.12:1) தேவன் நமது ப-யை கிறிஸ்து மூலமாக ஏற்றுக்கொள்வதில்லை; நேசகுமாரனுக்குள் மாத்திரமே நாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறோம். (எபே.1:3-6) எனவே நமது ஆண்டவர் நம்மை ஏற்றுக் கொண்டதினிமித்தமாகவே நாம் அவரது ப-யிலும், மகிமையிலும் பாங்கு பெறும் சிலாக்கியத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம்.

ஆகையால் நமது ஆண்டவர் ஒரு மானிட ஜீவனை இன்னும் கொடுக்காமல் இருக்கிறார். மானிட ஜீவனை சபைக்கும் கொடுக்கவில்லை. அவர் பெற்றிருந்த மனித ஜீவனின் உரிமையின் ஒரு சிறு பகுதியைக் கூட கொடுக்கவில்லை. நமது ஆண்டவருக்கு ஒரு மாம்சீக சாரம் தேவையில்லை; அவரது சபைக்கு கூட மாம்சீக சாரம் தேவையில்லை. இயேசு பூமிக்குரிய உரிமைகளை வைத்து என்ன செய்யப்போகிறார்? நாமும் அதை வைத்து என்ன செய்யப்போகிறோம்? நாம் மறுபடியும் மனிதனாக வேண்டும் என்கிற எண்ணமே நமக்கு இல்லை. அவருக்கும் கூட, மறுபடியும் மனிதனாக வேண்டும் என்கிற எண்ணம் இல்லை. நமது ப- ஏற்புடையதாக இருப்பதற்காகவே கிறிஸ்துவின் ப-யின் புண்ணியம் நமக்கு சாப்பப்பட்டது. சபையின் கடைசி அங்கத்தினர் மகிமையடையும் போது இந்த புண்ணியம் மறுபடியும் விடுவிக்கப்படுகிறது. அப்பொழுது கிறிஸ்துவின் ப-யின் முழுமதிப்பும் உலகின் மனுக்குலத்திற்கு சொந்தமாக்கிக் கொள்ள தயாராக இருக்கும். அந்த சமயத்தில் சபையானது தெய்வீக சபாவத்தைப் பெற்று, ஆதாமின் சந்ததியாயிருப்பது முடிவடையும். (2பேது.1:4)

இயேசுவின் ப-யின் புண்ணியம் உலகிற்கு சொந்தமாக்கிக் கொள்ளும் இந்த வேலை ஆயிர வருட-

யுகம் வரை இருக்கும். இரட்சகரின் ராஜ்யம், மனிதரின் இளைப்பாறுத-ன் சலுகைகளை, உண்மையில் ஒரு வரமாக ஆக்கும். ஆகையால் கிறிஸ்துவின் ப-யின் புண்ணியம் உலகிற்கு சொந்தமாக்கப்பட்டவுடனேயே தாம் கிரயத்துக்கு கொண்ட தமது உடைமையை பொறுப்பேற்றுக் கொள்வார். பிறகு அவர் தமது முழு அதிகாரத்தையும் ஆளுகையையும் எடுத்துக் கொள்வார். பிறகு தமது ப-யின் புண்ணியத்தை கொடுத்து மீட்டுக் கொண்டவர்களுக்கு நீண்ட காலமாக வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட இளைப்பாறுத-ன் ஆசீர்வாதங்களை வழங்குவதற்கு அவர் தயாராக இருப்பார்.

தீர்க்கதரிசி தாவீது மூலமாக யேசுவோ தேவன் தமது குமாரனிடம் கூறுவதாவது : “என்னைக் கேளும், அப்பொழுது ஜாதிகளை (புறஜாதிகள், ஜாதிகள், ஜனங்கள்) உமக்கு சுதந்தரமாகவும், பூமியின் எல்லைகளை உமக்குச் சொந்தமாகவும் கொடுப்பேன்.” (சா.2:3) இது மிகவும் சமீபமாயிருக்கிறது என்று நாம் விசுவாசிக்கிறோம். சம்பத்து வகுப்பாராகிய சபையை கர்த்தர் சொந்தமாக்கிக் கொள்ள இருக்கிறார். ஆதாமின் இனத்திற்கு மனித இளைப்பாறுதல், அவர்களது பூமிக்குரிய வீடாகிய முழு உலகத்தையும் ஏதேன் தோட்டத்தைப் போல் ஆக்குவது ஆகிய ஆசீர்வாதங்களை அவர் கொடுப்பார். இந்த வேலையை தமது சாரமாகிய சபையுடன் பகிர்ந்து கொள்வார்.

வேத வாக்கியத்தின் கருத்தில் பார்க்கும்போது, மீட்கும் பொருளின் கிரயம் என்பது இன்னும் நிறைவடையாத, முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிற காரியமாக இருக்கிறது. இயேசு ஒரு மனிதனான போது அவர் கொடுக்க ஆரம்பித்தார், அவரது மூன்றரை வருட பூமிக்குரிய ஊழிய காலத்தில் அவர் கொடுப்பதில் தொடர்ந்து முன்னேறிக் கொண்டிருந்தார்; கல்வாரியில் கொடுப்பதை நிறைவு செய்தார். அதி-ருந்து அவரது ப-யின் புண்ணியத்தை சாட்டுத-ன் மூலம் அந்த உரிமையை சபைக்கு பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார். எந்த ஒரு மனிதனும் விட்டு விடாது, முழு உலகத்தின் பாவத்திற்காகவும் திருப்தியடையும் வகையில் அவர் தமது ப-யின் இந்த முழு புண்ணியத்தையும் உடையவராயிருப்பார். ஆயிர வருட காலத்தில் தமது மரணத்தினால் உத்திரவாதமளித்ததை மனுக்குலத்திற்கு கொடுத்துக் கொண்டிருப்பார். மேலும் புதுஉடன்படிக்கையை ஊர்ஜிதம் செய்து அவர்களுக்கு அதை பிரயோகிப்பார். சபையானது நிறைவடைந்து, திரைக்குப்பின்னால் சென்றவுடனேயே அந்த புது உடன்படிக்கை ஊர்ஜிதம் செய்யப்படும்.

ஆவிக்குரிய சுபாவமும் மனித

சுபாவமும் ஒன்றல்ல

கிறிஸ்தவ மக்களுடைய கருத்து மிகவும் குழப்பமாக காணப்படுகிறது. உலகிற்கு இயேசு வருவதற்கு முன்னதாக அவர் ஒரு ஆவியின் ஜீவி என்பதையும், மனிதனாகும் போது சில வகையான மாற்றத்தை அனுபவித்தார் என்பதையும் அவர்கள்

ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் முன்னுக்கு பின் முரணாக அவர்கள் தவறாகவும் வேதத்திற்கு எதிராகவும், அவர் மனிதனான பிறகு, மனிதனாகவே (“தேவதூதர்களுக்கும் சற்று கீழாக”-) என்றென்றும் நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்று வாதிடுகிறார்கள். “வார்த்தை மாம்சமானது,” “தம்மைத்தாமே தாழ்த்தினார்,” என்றென்றைக்குமாக அல்ல, “மரணத்தை உத்தரிப்பதற்காக” மட்டுமே..... “ஒவ்வொருவருக்காகவும் மரணத்தை ருசிபார்த்தார்” என்பதை நாம் நினைவு கூர வேண்டும். (எபி.2:9)

சபாவங்களில் வித்தியாசம் உண்டு என்றே வேதம் குறிப்பிடுகிறது. மனுஷருடைய மாம்சம் வேறே மிருகங்களுடைய மாம்சம் வேறே, மச்சங்களுடைய மாம்சம் வேறே, பறவைகளுடைய மாம்சம் வேறே என்று பரி. பவுல் குறிப்பிடுகிறார். பூமிக்குரியவைகளில் மிருகங்கள், பறவைகள், மச்சங்கள், மற்றும் மனிதர்கள் என்று இருப்பது போல ஆவிக்குரியவைகளில் தேவதூதர்கள், சேராபீன்கள் மற்றும் கேருபீன்கள் இருக்கிறார்கள். (1 கொரி.15:39-41) பிதாவுடன் அவர் பெற்றிருந்த மகிமையை அவர் விட்டதாக நமது ஆண்டவர் தெளிவாக கூறினார். அவர் தமது சீடர்களிடம், “மனுஷகுமாரன் தாம் முன்னிருந்த இடத்திற்கு ஏறிப்போகிறதை நீங்கள் காண்பீர்களானால் எப்படியிருக்கும்?” என்று கூறினார். (யோவா.6:62)

“தாம் முன்னிருந்த இடம்” என்ற சொற்றொடர் அவர் பெற்றிருந்த மாறுபட்ட சபாவத்தையும் நிலைமையையும் குறிப்பிடுகிறது. இயேசு அநேக தடவை உலகில் இருந்திருக்கிறார். ஆனால் இதற்கு முன்னால் அவர் மாம்சமானதில்லை. இயேசு தேவனுடைய பிரதிநிதியாக ஏதேனில் ஆதாமுடன் ஒரு வேளை இருந்திருக்கலாம். பிதாவின் பிரதிநிதியாக மோசேயிடம் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொடுத்தது நிச்சயமாக இவர்தான். கர்த்தரும் இரண்டு தூதரும் சோதோமுக்கு சென்ற போது வழியிலே நின்று இந்த காரியத்தைக் குறித்து ஆபிரகாமிடம் பேசியவர்களில் ஒருவர் நிச்சயமாக இவர்தான். அவர்கள் மனிதர்களைப் போல தோன்றி, சாப்பிட்டு, பேசியதை நினைவு கூர்ந்து அவர்கள் தேவ தூதர்கள் என்பதை முன்பு அறியாதிருந்தான். நமது ஆண்டவர் மாம்சமான பொழுது அவர் பூமியில் இருந்தது இது முதல் தடவை அல்ல. அவரது முந்தைய வருகைகளில் ஆவியின் சார்த்தி-ருந்த அவர் தேவையான மாம்ச சார்த்தை எடுத்துக் கொண்டு பிதாவின் பிரதிநிதியாக தேவ செய்திகளை மனிதர்களுக்கு கூறி வந்தார்.

மாம்ச சார்த்தை எடுத்துக் கொள்ளும் இதே சக்தியையே மற்ற தூதர்களும் பயன்படுத்தினார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். உதாரணமாக, நமது ஆண்டவர் பரமேறிய போது. அப்போஸ்தலர்களிடம் தேவதூதர்கள் கூறியதாவது: “க-லேயராகிய மனுஷரே, நீங்கள் ஏன் வானத்தை அண்ணாந்து

பார்த்து நிற்கிறீர்கள்? உங்களிடத்தினின்று வானத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இந்த இயேசுவானவர் எப்படி உங்கள் கண்களுக்கு முன்பாக வானத்துக்கு எழுந்தருளிப்போனாரோ, அப்படியே மறுபடியும் வருவார் என்றார்கள்.” விழுந்து போன தூதர்கள் கூட மனித சாரங்களை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடிய வல்லமையை பெற்றிருந்தனர் என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறோம். அவர்கள் சிற்றினப்பங்களுக்காக மனித ரூபமெடுத்து பூமியின் கழநிலையில் வாழ விரும்பினார்கள் என்பதை வேதம் கூறுகிறது. எனவே அவர்கள் தங்கள் வாசஸ்தலத்தை விட்டுவிட்டு, மனிதரைப் போல பூமியிலே வாழ்ந்து, ஒரு புது இனத்தை பிறப்பிக்க விரும்பினார்கள்.

மிசவும் தவறாக புரிந்து கொள்ளக்கூடிய ஒரு பாடம்

இயேசு தமது முதலாம் வருகையில், ஒரு ஆவியின் ஜீவியாக இருந்து கொண்டு, மாம்ச தோலைப் போர்த்திக் கொண்டு- அவதாரம் எடுத்து- தோன்றியிருந்தால் அவர் இரட்சகராகவே ஆகியிருக்க முடியாது. இயேசு ஒரு மனிதன் என்று வேதம் கூறுகிறது. “வார்த்தை மாம்சமாகி, நமக்குள்ளே வாசம் பண்ணினார்.” (யோவா.1:14) அவர் ஒரு மனிதனாக பாசாங்கு செய்யவில்லை, அவர் மனிதனுடைய இரட்சகராவதற்கு ஒரு மனிதனாக ஆவது அவசியமாயிருந்தது- ஒரு மனிதனாக பாசாங்கு செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. உண்மையாகவே அவர் ஒரு மனிதனாக இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் அவர் ஆதாமுக்கு மீட்கும் பொருளாகியிருக்க முடியாது. ஏனெனில் தெய்வீக பிரமாணத்தின் படி “ஜீவனுக்கு ஜீவன், கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்குப் பல், கைக்குக் கை, காலுக்குக் கால் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.” (உபா.19:21)

மீட்கும் பொருள் என்ற வார்த்தை (கிரேக்க மொழியில் ஆண்டிலூட்ரான்) சரியான விலைக்கிரயம் என்று பொருள் கொடுக்கிறது. ஆகையால் இயேசு உண்மையிலேயே பரலோக மகிமையை விட்டுவிட்டார்- அதை விட்டது போல் பாசாங்கு செய்யவில்லை. ஐசுவரியவானாயிருந்த அவர் நம் நிமித்தம், தரித்திரானார். ஆகையால் அவர் உண்மையிலேயே மனிதனானார். பூரண மனிதனாயிருந்த அவர் தம்மைத்தாமே யோர்தானில் ஒப்புக்கொடுத்தார். இவர் ஒருவரே ஆதாமுக்கு சரியான விலைக்கிரயமாக இருக்க முடியும். நமது ஆண்டவர் பிதாவிடம் கூறுவதைப் பற்றி வேதம் கூறுகிறதாவது: மரணத்தை ருசிபார்க்கும்படி “நீர் ஒரு சார்த்தை எனக்கு ஆயத்தம் பண்ணினீர்.” (எபி.10:5) இந்த சார்த்தை மரணத்தை ருசிபார்க்கும்படியாக தேவனால் ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டது என்ற உண்மையை நம்மில் அநேகர் கவனிக்கத் தவறுகிறோம். அநேகர் நினைப்பது போல அந்த சார்த்தை கர்த்தராகிய இயேசுவை நிரந்தரமாக, எல்லா பரிசுத்த தூதர்களுக்கும் முன்பாக தாழ்மைப்படுத்துவதற்காக அல்ல, மேலும் பழைய கீர்த்தனைகளில் கூறப்பட்டது போலவும் அல்ல,

“கல்வாரியில் இரத்தஞ்சிந்துகிற ஐந்து காயங்களை அவர் பெற்றிருக்கிறார்.”

குறைவுள்ள சரீரத்தோடு நமது ஆண்டவர் பரலோகம் செல்லவில்லை; மேலும் சூழ்நிலைக்கு ஒத்திசைவு இல்லாமலும் செல்லவில்லை. தமது ப-யின் வேலையை அவர் முன்பே நிறைவேற்றிவிட்டார். அவரது ப-யின் புண்ணியம் தேவனின் கைகளில் இருக்கிறது. பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு (இந்த பாடம் 1915ல் எழுதப்பட்டது) முன்பாக நிறைவேற்றிய ப-யை தேவன் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். ஒரு பூரண மனிதன் பெற்றிருக்க வேண்டிய பூமிக்குரிய ஜீவனுக்குரிய உரிமைகளை நீதியின் புத்தகத்தில் நமது இரட்சகர் வரவு வைத்திருக்கிறார்.

தேவன், பிதாவாகிய ஆதாமுக்கு மானிட ஜீவனையும், மானிட ஜீவ உரிமைகளையும் அளித்தபோது, உடனே ஆதாம் பூமியின் மகாராஜாவானான். அதேபோல் இயேசு இயற்கையான மனிதனானபோது, இயற்கையான ஆட்சியாளரானார். பூமி அவருக்குரியதாயிருந்தது. பூரண மனிதன் பூமி மற்றும் அதனுடைய முழு சம்பூரணத்தின் உரிமைகளையும் உடையவராயிருக்கிறார். இந்த உரிமைகளைக் கொண்டு இந்த பூமியின் ராஜாவாகிறதற்கு பதிலாக, இந்த பூமிக்குரிய உரிமைகளை அர்ப்பணித்து கீழ்ப்படிதலுக்கான பரிசைப் பெற்றுக்கொண்டார் - ப-யின் பரிசை அல்ல, ஆனால் கீழ்ப்படிதலுக்கான பரிசை. அவர் இன்னும் மானிட ஜீவ உரிமைகளை உடையவராயிருக்கிறார். அதை உலகின் மனுக்குலத்திற்கு கொடுக்க இருக்கிறார். தேவனோடு இசைவுக்கு வர விரும்புகிறவர்களுக்கும் கீழ்ப்படிதல் - உடன்படிக்கைகளை நுழைகிறவர்களுக்கும் அதை கொடுப்பார். ஏதேனில் இழந்தவைகளையும், கல்வாரியில் மீட்டவைகளையும் இயேசு தமது சொந்த இரத்தத்தால் அவர்களை முழு இளைப்பாறுதலுக்கு தகுதியுள்ளவர்களாக்குகிறார்.

நமது கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்த பிறகு மாம்சத்தில் தோன்றியது, நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு அவரும் மற்ற தூதர்களும் காணப்பட்டதற்கு ஒப்பானது. இது அவர் இன்னும் மனிதனாயிருக்கிறார் என்று குறிக்கவில்லை. கதவு மூடியிருக்கும் போது ஒரு மனிதனாக அவர் அறைக்குச் செல்லவில்லை, ஒரு ஆவியின் ஜீவியாக மூடியிருக்கும் அறைக்குள் சென்றிருக்கக் கூடும். ஒரு ஆவியின் ஜீவியாக ஒரு உருவத்தை எடுத்துக் கொண்டு, தரிசனம் கொடுத்துவிட்டு, திரும்பி மறைந்திருக்கக் கூடும். உருவத்தை எடுத்தல், அதை விட்டுவிடுதல், மறைதல் இதைல்லாம் மாமிசத்திற்கு மாத்திரம் உரியதல்ல, உடைக்கும் உரியதாகும், ஒரு தடவை அவர் ஒரு வழிப்போக்கனைப் போலவும், ஒரு தடவை

தோட்டக்காரனைப் போலவும் தரிசனமானார்; கதவு மூடியிருக்கும்போது மேல் அறையில் தாம் முன்பிருந்ததைப் போல தரிசனமானார். இந்த பல்வேறு தடவைகளில் அவர் தேவைக் கேற்றவாறு வெவ்வேறு ஆடைகளில் தரிசனமானார். தேவைக்கேற்ப ஆடையையும், சரீரத்தையும் சிருஷ்டத்துக்கொள்வது அவருக்கு சுலபமாக இருந்தது. அநேக கிறிஸ்துவ மக்கள் எங்கே தவறான அபிப்பிராயம் கொள்கிறார்கள் என்பதைக் கூறுவது கடினமாக இருக்கிறது. தவறை கண்டிப்பதில் மிகவும் தயவுடனும், அனுதாபத்துடனும் செய்தால் நமக்கு நல்லது. நாமும் ஒரு காலத்தில் இந்த தவறை செய்தபோது, மற்றவர்கள் அதை குறைசூறும் போது நாம் எப்படி பிடிவாதமாக இருந்தோம் என்பதை நினைவுகூரவேண்டும்.

நமது கர்த்தர் இனி மனிதனல்ல

நமது ஆண்டவர் மாம்சத்திலே கொலையுண்டு ஆவியிலே உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார் அல்லது ஆவியிலே உயிர் கொடுக்கப்பட்டார். முன் இருந்ததுபோல ஒரு ஆவியின் ஜீவியாக ஆனார். இந்த ஆவியின் ஜீவியைத்தான் தர்சு பட்டணத்தானாகிய சவுல் தமஸ்குவுக்கு போகிற வழியிலே பார்த்தான். சவுல் பார்த்தது மகிமையான பிரகாசம் என்று நமக்கு கூறுகிறான். அங்கே பிரகாசித்தது கிறிஸ்துவின் மாமிசமல்ல. கிறிஸ்துவை அவரது தோற்றத்தில் ஒரு நொடிப்பொழுது காட்சியை கண்டதாக அப். பவுல் கூறுகிறார். “எல்லாருக்கும் பின்பு, அகாலப்பிறவி போன்ற எனக்கும் தரிசனமானார்.” சபையின் உயிர்த்தெழுதல்-ன் பிறப்பை குறிப்பிட்டு, குறித்த காலத்துக்கு முன் பிறந்த என்று கூறுகிறார்.

நாம் ஆவியினால் ஜெனீப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். பிறப்பு முதலாம் உயிர்த்தெழுதல்-ல் இருக்கும், மரித்தோரி-ருந்து எழுந்த முதற்பேறுமானவர் என்று இயேசுவைப்பற்றி கூறப்பட்டது போல, சபையானது ஆவியின் நிலைமையில் பிறக்கும். பிறகு “அவர் இருக்கிற வண்ணமாகவே நாம் அவரைத் தரிசிப்பதினால், அவருக்கு ஒப்பாயிருப்போம்.” (1யோவா.3:2) அப்பொழுது நாம் மாம்சத்தில் இருக்கமாட்டோம்.

நமது மகிமையடைந்த ஆண்டவரைப் பார்க்கும்பொழுது நமது கண்கள் பாதிப்படையாது. அவர் இருக்கிற வண்ணமாகவே அவரைத் தரிசிப்போம்! நாம் அவருடன் இருப்போம்! இதற்கு முன்னதாக நாம் “மறுரூபமாக்கப்படுவோம்” என்று அப்போஸ்தலர் விளக்குகிறார். ஏனெனில் “மாம்சமும் இரத்தமும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை சுதந்தரிக்கமாட்டாது.”

“Your Father Knoweth”
உங்கள் பிதா அறிந்திருக்கிறார்

“உங்களுக்கு இன்னது தேவை என்று உங்கள் பிதா அறிந்திருக்கிறார்.” மத்.6:8

நமது ஆண்டவரின் உறுதியும் ஆரம்பிக்கப்பட்டவுடனேயே மலைப்பிரசங்கம் என்று பொதுவாக அறியப்பட்டிருக்கிற பிரசங்கத்தை அவர் கொடுத்தார். சீஷர்கள் அதுவரை முழுமையாக தேவனுடைய பிள்ளையாக ஆகவில்லை. உண்மையில், பிள்ளைக்குரிய அங்கீகாரத்தை பெறாதெனினும் நான் வரை பெறமுடியவில்லை. மரண தண்டனைக்குப்பட்ட மற்ற மனிதர்களைப் போலவே இவர்களும் விழுந்துபோன மனுக்குலத்தின் அங்கங்களாக இருந்தார்கள். யூதர்களைப்போல தேவனுடைய உறுதியுடையவர்களாக தங்களை சுறுக்கொள்வதே அதிகபட்ச உரிமை கொண்டாடுதல் ஆகும். ஆனால் இப்பொழுது “அவருடைய நாமத்தினமேல் விசுவாசமுள்ளவர்களாய் அவரை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் எத்தனை பேர்களோ, அத்தனை பேர்களும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும்படி, அவர்களுக்கு அதிகாரங்கொடுத்தார். அவர்கள், இரத்தத்தினாலாவது, மாம்ச சித்தத்தினாலாவது புருஷனுடைய சித்தத்தினாலாவது பிறவாமல், தேவனாலே பிறந்தவர்கள்.” (யோவா:12)

இந்த ஆவியினால் ஜெரிப்பித்தல் என்பது, அதனது சரியான, முழு அர்த்தத்தில், இயேசு உலகத்தின் பாவங்களுக்காக, சமாதானத்தை ஏற்படுத்தும் வரை அல்லது குறைந்த பட்சமாக தமது சொந்த மரணத்தினால் சமாதானத்துக்கான வழியை ஏற்படுத்தும் வரை, சாத்தியமானதல்ல. ஒரு வகையில், அவரது மரணம் முன்னமேயே நிறைவேறிவிட்டது; அதாவது அதில் தம்மை ஜீவ ப-யாக ஒப்புக் கொடுத்திருக்கிறார். அவரது ப-யை தேவனும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் அந்த மரணம்நிறைவடைய வேண்டும், இயேசு, தேவனுடைய சந்நிதானத்துக்கு எழுந்தருளி, தமது ப-யின் புண்ணியத்தை சமர்ப்பிக்க வேண்டும். பிறகு தேவ ஆசீர்வாதம் அவர்கள் மேல் இறங்கி அவர்களை தேவனுடைய பிள்ளைகளாக அனுமதிக்கும்.

சபையின் பிதா

எனவே தேவனோடு அவர்களுக்குரிய உறவை இயேசு தீர்க்கதரிசன பொருளில் பேசினார் என்று நாம் பார்க்கிறோம். அவர்கள் அவரில் விசுவாசம் வைத்து, அவரது சித்தத்தை நிறைவேற்ற நாடினார்கள். அவர்கள் பிள்ளைகளாகும்படி அவரது திட்டத்திற்கு முழுமையாக இசைந்திருந்தார்கள். ஒருவர் ஒரு குழந்தையை தத்து எடுத்த பிறகு, சட்டப்பிரகாரம் அந்த குழந்தையை மகன் என்றும், தத்தெடுத்தவர்களை அப்பா, அம்மா என்றும் கூறலாம். அதைப்போல இவர்கள் தேவனை, அப்பா,

பிதாவே என்று கூறக்கூடிய சிலாக்கியத்தைப் பெறுகிறார்கள். இந்த சிலாக்கியம் அவர்களது விசுவாசத்தை சார்ந்து இருக்கிறது. பெரும்பாலான யூதர்கள் இப்படிப்பட்ட விசுவாசத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை. இயேசு தம்மை தேவனுடைய குமாரன் என்று கூறிய போது, தேவதூஷணம் சொல்லுகிறதினால் அவர் மேல் கல்லெறியும்படி கல்லுகளை எடுத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் இயேசு தாம் மாத்திரம் தேவனுடைய பிள்ளை இல்லை, அநேகரை தேவனுடைய பிள்ளைகளாக்குவேன் என்று கூறினார். இந்த கூற்றுக்கு இசைவாக சங்கீதத்தி-ருந்து ஒரு வசனத்தை குறிப்பிட்டார். யோவா.10:31-40; சங்.8:2:6

சில நாளுக்குள்ளே, பெறாதெனினும் நாளில் உண்மையாக தாங்களே பெற்றுக் கொள்வார்கள் என்று, அவர் அவர்களிடம் சொன்ன பிரகாரம், அந்த நாள் வரை இது முழுமையாக நிறைவேறாது என்பதை அவரும் அவர்களும் அறிந்திருந்தாலும் இவ்வாறாக, நமது கர்த்தர் அவரது சீஷர்களிடம், அவர்கள் புது சிருஷ்டிகளாகவும், தேவனுடைய பிள்ளைகளாகவும் ஆகிவிட்டார்கள் என்றும், பரிசுத்த ஆவியை பெற்றுக்கொண்டார்கள் என்றும் கூறினார். இந்த கருத்தில் ஆண்டவர் தமது சீஷர்களிடம் கூறினதாவது: “உங்களுக்கு இன்னது தேவை என்று உங்கள் பிதா அறிந்திருக்கிறார்.” இந்த வார்த்தைகள் அவரது மலைப் பிரசங்கத்தின் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது. நாம் வாசிக்கிறதாவது: “அவர் உட்கார்ந்த போது, அவருடைய சீஷர்கள் அவரிடத்தில் வந்தார்கள். அப்பொழுது அவர் தமது வாயைத் திறந்து அவர்களுக்கு உபதேசித்துச் சொன்னது என்னவென்றால்:” ஜனங்கள் தேவனை, பிதா என்று அழைக்கக்கூடாது. ஆனால் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் சீஷர்கள் அவரை பிதா என்று அழைக்கலாம் என்று அவர்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும்.

பிதா என்ற வார்த்தையை பிற வேத வசனத்தோடு சேர்த்துப் பார்க்கும் போது அது அதிகமான காரியத்தை உணர்த்துகிறது. ஆதாமுக்கு ஜீவனைக் கொடுத்தார் என்ற அர்த்தத்தில் தேவன் ஆதாமுக்கு பிதாவாக இருந்தார். ஆதாமுக்கு ஜீவனைக் கொடுப்பதில் முக்கிய பங்காற்றியதில் ஒருவராக வார்த்தையானவர் (லோகாஸ்) இருந்தால் கூட இயேசு ஆதாமுக்கு பிதாவாக இல்லை. ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையினால், ஆதாமும் அவனது அனைத்து பிள்ளைகளும் இந்த ஜீவனை இழந்தார்கள். ஜீவனை மட்டுமல்ல, தேவனுடைய ஆவியையும். பிள்ளைகள் என்கிற உறவையும் இழந்தார்கள்.

மனுக்குலத்தின் பிதா

ஆதாமுக்கு பிறகு இயேசுவின் காலம் வரை தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்று அழைக்கப்படுபவர்கள் யாருமில்லை. ஆதாமுக்கு பிறகு இயேசுவே தேவனுடைய முதல் குமாரனாக இருந்தார். நமது ஆண்டவரின் காலத்தி-ருந்து சபையார் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக அழைக்கப்படுகிறார்கள். (யோவா.3:2) நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக அழைக்கப்படுகிறோம் என்கிற உண்மை ஒரு புதிய ஜீவனின் ஆரம்பத்தை உணர்த்துகிறது. பிதாவாகிய ஆதாமிமிருந்து நாம் சுதந்தரித்துக்கொண்ட பழைய ஜீவன் போய்விட்டது. இந்த புதிய ஜீவனை நாம் இயேசுவிடம் இருந்து பெறவில்லை. ஆனால் பிதாமிமிருந்து இந்த ஜீவன் இயேசுவின் மூலமாக நமக்கு வருகிறது. “நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பிதாவாகிய தேவன்.....நம்மை மறுபடியும் ஜெனிப்பித்தார்.” (1 பேது.1:3) உலகத்திற்கான ஏற்பாடு சற்று மாறுபட்டது என்று நாம் காண்கிறோம். சபையைப் போல உலகத்தாரையும் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கும் எண்ணம் தேவனுக்கு இல்லை, மாறாக, குறித்த காலத்தில் கர்த்தராகிய இயேசு உலகத்தின் நித்திய பிதாவாகப் போகிறதை நாம் காண்கிறோம்.(ஏசா.9:6) அந்த குறித்த காலம் என்பது மேசியாவின் ராஜ்யமாகிய மகா ஆயிர வருட நாளாக இருக்கும்.

அந்த ஆயிரவருட நாளில் கிறிஸ்து மகா ராஜாவாகவும், தேவனுக்கும், மனிதருக்கும், மத்தியஸ்தராகவும் இருந்து மனுக்குலத்திற்கு ஜீவனை அளிப்பார். அவர் மனுக்குலத்தின் பிதாவாக இருப்பார். ஏனெனில் அவர் மனுக்குலத்திற்கு கொடுக்கக் கூடிய அந்த மானிட ஜீவன், அவருடைய சொந்த ஜீவனைப் போல இருக்கும். தேவனுடைய திட்டத்திற்கு அவர் கீழ்ப்படிந்ததின் மூலமாக மானிட ஜீவனை கொடுப்பதற்குரிய உரிமையை வாங்கிக் கொண்டார். அவரது சொந்த விலைக்கிரயத்தால் அந்த ஜீவனைக் கொடுப்பதால், மனுக்குலத்தின் பிதா என்று அழைக்கப்படுகிறார். இது உலகம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக கருதப்படமாட்டார்கள் என்று பொருள்படாது. இனி ஒரு பேரன் அப்பாவுக்கு மகனாகவோ அல்லது தாத்தாவுக்கு மகனாகவோ இருக்க முடியாது. மனுக்குலம் பிதாவாகிய தேவனிமிருந்து நேரடியாக ஜீவனைப் பெறாது. ஆனால் நேரடியாக கிறிஸ்து மூலமாக பெற்றுக் கொள்ளும். கிறிஸ்து பிதாவாகவும் பிதாவாகிய தேவன் பாட்டனாகவும் இருப்பார்கள். தேவன் மனம் போனபடி பேசாமல், மிகவும் சரியாக பேசுகிறார். இது உண்மையாக இருப்பதால் நாம் அவரது வசனத்தில் மிகவும் நம்பிக்கை வைக்கிறோம்.

இஸ்ரவேலர்களுடனான தேவனுடைய உறவு

ஆதாமும் அவனது குடும்பத்தினரும் பாவிக்கான போது, அவர்களில் சிலர் தேவனை அலட்சியம் செய்து இன்னும் தூரமானார்கள். தேவனுடனான தொடர்பை துண்டித்ததற்கு காரணம்

அவர்களுடையது அல்ல. அவர்கள் தேவனை தங்கள் மனதில் இருத்திக் கொள்ளவில்லை. ஆகையால் தேவன் அவர்களை கேடான சிந்தைக்கு ஒப்புக் கொடுத்தார். அவர்கள் சாத்தானின் பிள்ளைகளானார்கள். ஆதாவது அவர்கள் அவனுக்கு கீழ்ப்படிவதற்கானார்கள். அவன் அவர்களை தனது குடும்பத்தில் தத்தெடுத்துக் கொண்டான். அவர்கள் தெரிந்தே அவனை ஏற்றுக்கொண்டு கீழ்ப்படிந்தார்கள். சாத்தான் நிச்சயமாக உலகிற்கு ஜீவனை கொடுக்கவில்லை, ஆனால் அவர்கள் அவனுடைய நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, அவனது குடும்பத்தின் அங்கங்களாகி அவனை தங்களது பிதாவாக ஏற்றுக்கொண்டார்கள். சில மனித குடும்பத்தினரிடம் நமது ஆண்டவர் கூறினதாவது: “நீங்கள் உங்கள் பிதாவாகிய பிசாசானவனால் உண்டானவர்கள்; உங்கள் பிதாவினுடைய இச்சைகளின்படி செய்ய மனதாயிருக்கிறீர்கள்.” (யோவா.8:44)

ஆதாம் தள்ளப்பட்டபோது, மரண தண்டனைக்கு கீழாக வந்தான். மாற்றத்திற்காக விடப்பட்டான். அறிக்கை சொல்லுகிறதாவது: மரணம் என்கிற சாபத்திற்குள்ளாக நீ இருக்கிறாய். மரணத்தை உன்னால் தவிர்க்க இயலாது - “நீ சகாவே சாவாய்.” கொள்ளை நோய்களும், பூமியதிர்ச்சிகளும், பஞ்சங்களும் உண்டாகும். நீங்கள் பாவிக்களாக இருப்பதால், இவைகளுக்கு உட்படுவீர்கள். மனுக்குலம் மரண தண்டனைக்குள்ளாக இருந்ததால், தேவன் ஏதாவது செய்வார் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. அவர்கள் பாவிக்களாயிருந்ததால் தேவன் அவர்களுக்கு அதிகமாக செய்திருக்கிறார். அவர் நீதியுள்ளவர்கள் மேலும், அநீதியுள்ளவர்கள் மேலும் கூரியனை உதிக்கப்பண்ணி, மழையைப் பெய்யப் பண்ணுகிறார். (மத்.5:45)

யூதர்கள் நியாயப் பிரமாணத்திற்குக் கீழாக தேவனால் அழைக்கப்பட்டபோது, அது அவர்களை தேவனுடன் பணிவிடைக்காரர்களாக ஒரு விசேஷித்த உறவுக்குள் கொண்டு வந்தது. “மோசே பணிவிடைக் காரனாய், அவருடைய வீட்டில் எங்கும் உண்மையுள்ளவனாய் இருந்தான்.” இந்த பணிவிடைக்காரர்கள் சில பாதுகாப்பிற்குள்ளாக வந்தார்கள். பெரிய வீட்டின் காப்பாளராக இருந்தாலும், வீட்டின் பணிவிடைக்காரர்களையும், குமாரர்களையும், கவனித்துக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருந்தார்கள். குமாரர்கள் அதிகமாக கவனிக்கப்பட வேண்டியவர்களாக இருந்தாலும், பணிவிடைக்காரர்களும் கவனிக்கப்பட வேண்டியவர்களாயிருந்தார்கள்.

இப்படியாக யூதர்கள் தேவனுடைய பாதுகாப்பிற்குள்ளாக வரும்படி அழைக்கப்பட்டார்கள். ஒவ்வொன்றும் அவர்களது நன்மைக்காக இணைந்து கிரியை நடப்பிக்கும் என்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டார்கள். அவர்கள் தேவனுடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்தால், தேவன் அவர்களது ஆடு, மாடுகளை ஆசீர்வதிப்பார், அவர்களுக்கு நன்மை

செய்வார். அப்படி அவர்கள் கீழ்ப்படியாமல் போனதால், தங்கள் மேல் தண்டனையை வரப் பண்ணினார்கள். நாம் இஸ்ரவேலர்களின் சரித்திரப் பதிவுகளை வாசித்தோமானால் அவர்கள் தான் அதிகமாக தண்டிக்கப்பட்ட மக்களாகவும் வினோதமான அனுபவங்களையும் ஒழுங்குகளையும் கடந்து வந்தவர்களாகவும் இருந்தார்கள் என்பதையும் இதன் மூலம் ஒரு பெரிய மத நடத்தைகளுக்கு கொண்டு வரப்பட்டவர்கள் என்பதையும் நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். நமது ஆண்டவர் உலகத்திற்கு வந்த போது, மனித குலத்திலேயே யூதர்கள்தான் அதிகபட்ச மத உணர்வும் அர்ப்பணிக்கிற உணர்வும் உடையவர்களாக இருந்தனர். இயேசு வந்து, தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும்படி கொடுத்த சலுகையை யூதர்களில் அநேகர் பெற்றுக்கொள்ள தயாராயிருந்தனர்.

சபையுடன் தேவன் கொண்டிருந்த தொடர்புகள் இதே போல சவிசேடி யுகத்திலும் தேவனுடைய பிள்ளைகள், தேவனுடைய விசேஷித்த சலுகைகள் மற்றும் அவருடனான உடன்படிக்கைக்குக் கீழாக இருக்கிறார்கள். தேவன் அவர்களை புத்திரர்களாக எண்ணி நடத்துகிறார். ஊழியக்காரர்களாக அல்ல; எதிராளிகளாக அல்லது விரோதிகளாக அல்ல, பிள்ளைகளாக எண்ணி நடத்துகிறார். “தேவன் உங்களை புத்திரராக எண்ணி நடத்துகிறார்.” (எபி.12:7) இப்படி தேவன் தம்முடைய ஜனங்களை புத்திரராக எண்ணி நடத்துகிறார் என்ற உத்தரவாதம் இருக்கும்போது, உலக ஜனங்கள் பணம், உடல்நலம் மற்றும் இம்மைக்குரிய செல்வ செழிப்பு ஆகியவைகளில் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருப்பது போல, பரிசுத்த ஜனங்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படவில்லையே என்று நாம் ஆச்சரியப்படலாம். ஏன் இப்படி நடக்கிறது என்று விசாரிக்கிறோம். அவர்களை பிள்ளைகளாக, நடத்துகிறேன் என்று வாக்குத்தத்தம் செய்துவிட்டு, தமது பங்கை தேவன் அலட்சியப்படுத்துகிறாரா? நாம் மாம்சத்தின்படி தேவனுடைய பிள்ளைகள் அல்ல, ஆவியின்படி தான் அவருடைய பிள்ளைகள். பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு, புது சிருஷ்டியின் பிரகாரம் நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகள். இவர்களது நலனை முன்னிட்டு, அடிக்கடி கொடுக்கப்படுகிற அனுபவங்கள், மாம்சீகத்திற்கு அனுசூலமாக இருக்காது.

தேவனுடைய இந்த பிள்ளைகளுடன், புதுசிருஷ்டி தேவனுடைய பார்வையில் விசேஷித்தவர்கள். மாம்சீக காரியங்கள் மிக சொற்பமானது. இந்த பிள்ளைகள் தகுதியான அனுபவங்கள் மூலம் ஆவிக்குரிய நிலையில் தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குரிய தேவையான வளர்ச்சியை அடைய வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார். முடிவாக அவர்கள் மாமிச பிரகாரம் மரிக்க வேண்டும் என்பதே இதன் அர்த்தமாகிறது. மாமிச பிரகாரம் மரித்தால் ஒழிய ஆவிக்குரிய சபாவத்திற்கு செல்ல முடியாது. நாம் எல்லோரும் நமது ஆண்டவரின் அடிச்சுவடுகளை பின்பற்ற வேண்டும்.

இடுக்கமான வாச-ன் சோதனைகள் புது சிருஷ்டிக்கு விசேஷித்த பரிசீலனையாக இருக்கிறது. இந்த சோதனைகள் மற்றும் கஷ்டங்களின் கீழ் புது சிருஷ்டி எப்படி நடந்து கொள்வான்? மாமிச பிரகாரம் அவனுக்கு சகாயமற்ற சூழ்நிலை காணப்படும்போது அவன் தேவனிடம் விசுவாசத்தை நிரூபிப்பானா? அப்படி நிரூபித்தால் புது சிருஷ்டி வளர்ந்து பலப்படுவான். மாமிசம் மற்றும் ஆவி ஆகிய இரண்டுக்கும் உள்ள போராட்டம் புது சிருஷ்டிக்கு வெற்றியாக முடியும். உன்னதமான உயிர்த்தெழுதலாகிய தெய்வீக சபாவத்தில் பிறப்பான்.

ஜெபத்தில் சரியான மனோபாவம்

இந்த பாடத்தின் தலைப்பு வசனம் புது சிருஷ்டிக்கு மட்டுமே பொருந்தக் கூடியது. “உங்களுக்கு இன்னது தேவை என்று உங்கள் பிதா அறிந்திருக்கிறார்.” புறஜாதிகளைப் போல பூமிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களுக்காக மறுபடிமும் மறுபடிமும் தேவனிடம் ஜெபிப்பது வீணாயிருக்கும். நமக்கு இன்னது தேவை என்று அவர் அறிந்திருக்கிறார். அதாவது நாம் புது சிருஷ்டிகளாக செல்வம் அபரிமிதமாக இருந்தால் நமக்கு அதிக நன்மையாக இருக்குமா அல்லது குறைவாக இருந்தால் நன்மையாக இருக்குமா; நாம் புது சிருஷ்டிகளாக, ஆரோக்கியம் இருந்தால் அதிக நன்மையாக இருக்குமா குறைவாக இருந்தால் நன்மையாக இருக்குமா. நாம் எதை விரும்புகிறோம் என்பதை நாம் தேவனிடம் சொல்லக் கூடாதவர்களாயிருக்கிறோம். அவரது சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக நமது சித்தத்தை விட்டுவிட வேண்டும். ஆகவே இயேசு, “என் சித்தத்தின்படியல்ல, உமது சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது” என்று ஜெபித்ததுபோல நாமும் ஜெபிக்க வேண்டும். ஏனெனில், “உங்களுக்கு இன்னது தேவை என்று உங்கள் பிதா அறிந்திருக்கிறார்.” புறஜாதி ஜனங்களுக்கு தகப்பனைப் போன்ற தேவன் இல்லை. அந்த தேவன் அவர்களது காரியங்களை கண்காணிப்பதும் இல்லை. சூரிய வெளிச்சம், மழை போன்ற பொதுவான ஆசீர்வாதங்களை தேவன் எல்லாருக்கும் கொடுத்து வருகிறார்.

தேவனுடைய பிள்ளைகளின் ஜெபம் பூமிக்குரிய காரியங்களுக்காக இருக்கக்கூடாது. தேவனுடைய பிள்ளைகள் பூமிக்குரிய காரியங்களுக்காக தேவனிடம் ஜெபித்து பெற்றுக்கொண்டதாக எந்த வசனத்தையும் நாம் அறியவில்லை, பரிசுத்த பவுல் மூன்று தடவை தனது பார்வைக்காக மிகவும் ஊக்கமாக ஜெபித்தார் என்பதை நாம் நினைவுகூருகிறோம். தேவன் அவர் கேட்கதைக் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் புது சிருஷ்டிக்கு பிரயோஜனமானதை தேவன் அவருக்குக் கொடுத்தார். இந்த பார்வைக்குறைவு, நீரொழுக்கும் கண்கள், அவர் ஒரு காலத்தில் தேவனுடைய பிள்ளைகளை துன்பப்படுத்தினவர் என்பதை ஞாபகப்படுத்துவதற்கு உதவியாக இருக்கும், தேவன் இந்த குறையை நீக்கவில்லை, ஆனால் தேவையான கிருபைகளை

கொடுத்திருந்தார். அந்த பாடத்தை பவுல் கற்றுக் கொண்ட பிறகு, அதற்காக அவர் மறுபடியும் ஜெபிக்கவில்லை. தகாத மூன்று ஜெபத்தை அவர் ஜெபித்த பிறகே இதை அவர் உணர்ந்து கொண்டது நமக்கு பிரயோஜனமாக இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. “தேவனே, எனக்கு என்ன தேவை என்பதை நீர் அறிந்திருக்கிறீர். சிறந்தவைகளை கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்” என்று ஜெபிக்கக்கூடிய மனோபாவத்தில் நாம் இருக்க வேண்டும் என்பதை இதன் மூலம் நாம் கற்றுக்கொண்டோம்.

மாதிரி ஜெபம்

ஜெபிப்பதற்கு இது சரியான முறையில்லை என்று சிலர் கூறலாம். அதாவது நாம் உறுதியாக தேவனிடம் சில காரியங்களுக்காக ஜெபிக்க வேண்டும் என்று கூறலாம். உதாரணமாக ஒருவருக்கு ஒரு கோட வேண்டும் என்றால், அவர் தேவனிடம் கோட்டிற்காக ஜெபிக்க வேண்டும். ஆனால் குறிப்பிட்ட ஒன்றிற்காக நாம் ஜெபிக்க தேவையில்லை என்று தேவன் நமக்கு சொல்-யிருக்கிறார். நமக்கு உணவு தேவை என்பதை தேவன் அறிந்திருக்கிறார். “எங்களுக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை இன்று எங்களுக்குத்தாரும்” என்று நாம் ஜெபிக்கும் போது, தேவன் அதை மறந்து விடுவார் என்று நாம் நினைப்பதாக அர்த்தமாகாது, இன்னும் சரியாக, நாம் பெறும் உணவு போன்றவைகள் தேவனிப்பிருந்து வருகிறது என்பதை நாம் அங்கீகரிப்பதாக அர்த்தமாகும். நமக்கு இன்னது தேவை என்று அவர் அறிந்திருக்கிறார். நாம் கேட்பதோடு கூட அதையும் சேர்த்து தருகிறார். நமது பாவ மன்னிப்பிற்கான ஏற்பாடுகளை தேவன் முன்னமேயே செய்து வைத்திருக்கிறார் என்பதையும் நாம் மற்றவர்களிடம் இரக்கம் காண்பித்தால்தான், நமது பாவங்களை இரக்கத்துடன் தேவன் கவனிப்பார் என்பதையும் உணர்ந்து, நாம் நமது பாவங்களுக்காக தேவனிடம் சென்று மன்னிப்பு கேட்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார். நமது உணவைப் பொருத்தவரை, தேவன் நமக்கு செய்யும் ஒவ்வொரு நன்மைக்காகவும் நாம் நன்றி செலுத்துகிறோம்.

நமது ஜெபத்தில், நமது சிந்தனையில் அவரது நாமத்தை முதலாவது கனப்படுத்துகிறோம், மகிமைபடுத்துகிறோம். நாம் எந்த அளவுக்கு மகிமையடைவோம் என்பதற்காக அல்ல. முதலாவது நமது பிதாவையும் அவரது நாமத்தையும் அறிக்கையிடுகிறோம். அவரது நாமத்தை கனப்படுத்துகிறோம், புனிதப்படுத்துகிறோம். பிறகு அவரது ராஜ்யம் வரவேண்டும் என்கிற நமது விருப்பத்தை தெரிவிக்கிறோம். ஏனெனில் அகில உலகத்திற்கும் அவரது ராஜ்யம் முக்கியமாக தேவை என்பதையும் அது வரும் என்று அவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார் என்பதையும் நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். நாம் அவரை நம்பியிருக்கிறோம் என்பதையும், நாம் அவருடைய ராஜ்யத்திற்காக அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்து ஏற்பாடு பண்ணியிருக்கிறவைகளுக்காகவும் நாம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் நாம் அவருக்கு சொல்லுகிறோம். “உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக” என்று உத்தட்டளவில் சொல்லாமல், அதை எதிர்பார்த்து காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதன் பிறகு நமது தேவைகள் வருகிறது. நமக்கு என்ன தேவை என்பதை அதாவது ஒரு முழு ரொட்டியா, அரை ரொட்டியா, கால் ரொட்டியா, ஒரு சிறு பகுதியா அல்லது பெரிய ரொட்டியா என்பதை அவர் அறிந்திருக்கிறார். பிறகு தீமையி-ருந்து பாதுகாப்பை நாம் கேட்கிறோம்.

“எனது பழைய காலணிக்கு பதிலாக புதிய காலணி தேவைப்படுகிறது” என்பது போன்ற வேண்டுகோள் இல்லை. புற ஜாதியார், உலகத்தார் இது போன்ற பொருட்களுக்காக கேட்பார்கள். ஆனால் நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகள், தேவன் கூறியுள்ளபடி நமது ஜெபம் இருக்க வேண்டும். இயேசுவின் ஜெபத்தையும், நமது அப்போஸ்தலர்கள் ஏற்றெடுத்த ஜெபங்களையும் நாம் உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்கிறவர்களாயிருக்கிறோம். இந்த ஜெபங்களில் அதிகமாக தேவனிடம் கேட்காமல், நாம் அவரை சார்ந்திருக்கிறோம் என்பதையும், நமது சுய சித்தத்தை தேடாமல், அவரது சித்தத்திற்குள் அமிழ்ந்து போகுதலையும் அவரிடம் சொல்லுவதாகும். அவரது சித்தம் நமது எல்லா காரியங்களிலும் நடக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதாகும். பிறகு அந்த சித்தத்துக்கு இசைவாகவும் அந்த ஜெபங்களுக்கு இசைவாகவும் நாம் வாழ வேண்டும், நடக்க வேண்டும்.

R5624

More Convincing Evidence Demanded

மிகவும் உறுதியான ஆதாரம் தேவைப்படுகிறது

“அவிசுவாசியாயிராமல் விசுவாசியாயிரு.” யோவா.20:27

மேலே கூறப்பட்டுள்ள தலைப்பு வசனம் பதினோரு சீடர்களில் ஒருவனாகிய தோமாவும் மேல் அறையில் இருந்தபோது, நமது கர்த்தர் தரிசனமான போது தொடர்புடையது ஆகும். ஒரு வாரத்திற்கு முன்பாக நமது ஆண்டவர் தமது சீடர்களுக்கு தரிசனம் அளித்தபோது பரிசுத்த தோமா அவர்களுடன்

இருக்கவில்லை என்பது இந்த கூற்றி-ருந்து நமக்குத் தெரிகிறது. பத்து சீடர்கள் பரிசுத்த தோமாவிடம், நாங்கள் கர்த்தரைக் கண்டோம் என்று கூறியபோது, பரிசுத்த தோமாவினால் நம்ப இயலவில்லை. அவர்கள் கூறியதெல்லாம் கட்டுக்கதையாக தோமாவுக்குத் தோன்றியது. அவர்கள் மிகவும் சுலபமாக

நம்பிவிட்டார்கள் என்றும், தான் நம்புவதற்கு மிகவும் உறுதியான ஆதாரம் தேவை என்றும் தோமா கூறினார். நம்முடைய கர்த்தரின் கைகளில் ஆணிகளினாலுண்டான காயத்தை தான் கண்டு, அந்த காயத்திலே தன் விரலை விட்டு, தன் கையை அவருடைய விலாவிலே உள்ள காயத்திலே போட்டாலொழிய நம்பமாட்டேன் என்று தோமா கூறினார்.

இது சிலருக்கு மிதமிஞ்சிய அவிசுவாசத்திற்கு உதாரணமாகவும் பத்து பேர் கடந்து சென்ற அனுபவத்தின் சாட்சியத்தை ஏற்றுக்கொள்ள விருப்பமில்லாதிருப்பதாகவும் காணப்படுகிறது. ஆனால் இன்னும் சிலருக்கு இது வினோதமாகக் காணப்படவில்லை. மூன்று நாட்களுக்கு முன்னதாக மரித்து, கல்லறையிலே அடக்கம் பண்ணப்பட்ட ஒருவர், தான் உயிரோடு இருப்பதாக பிரசன்னமாகி வெளிப்பட்டார் என்று சொல்லுகிறதை நம்மில் சிலர் நம்புவது கடினமான காரியமாக இருக்கும். இன்னும் விசேஷமாக அறைக்கதவுகள் மூடப்பட்டிருக்கும்போது தோன்றினார் என்பதும், அறைக்கதவுகள் இன்னும் மூடப்பட்டிருக்கும் போது மறைந்து விட்டார் என்பதும் நம்பமுடியாததாக இருக்கும். நாம் தோமாவின் இடத்தில் இருந்திருந்தோமானால், “இது எப்படி முடியும் என்பதைக் காண்பியுங்கள்” என்று கூறியிருப்போம். இப்படிப்பட்ட அனுபவத்தை நாம் பெற்றிருந்தோமானால், “ஏதோ ஒன்றை பார்த்ததாக நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்; நீங்கள் உண்மையைச் சொல்வதாக நினைக்கிறீர்கள், ஆனால் நீங்கள் வஞ்சிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடும் என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம்” என்று நாம் சொல்-யிருப்போம். நாம். மாறுபட்ட மனம் சார்ந்த குணமுடையவர்களாக இருக்கிறோம். மற்றவர்களைக் காட்டிலும் சிலருக்கு நம்புவது சுலபமாக இருக்கிறது.

பரிசுத்த தோமா கண்டிக்கப்பட்டவில்லை

எனினும் இந்த சமயத்தில் இயேசு விரும்பத்தக்க விளக்கத்தைக் கொடுத்தார். சீஷர்கள் கூடியிருக்கும்போது நமது ஆண்டவரின் முதல் தரிசனம் வாரத்தின் முதலாம் நாளில் இருந்தது என்றும் இராண்பாவது தரிசனம் அதே கழிநிலையில் எட்டு நாட்களுக்குப் பின்பு வாரத்தின் முதலாம் நாளில் இருந்தது என்றும் நாம் நம்புகிறோம். தோமா இருந்தபோது, இயேசு அவரிடம் கூறியதாவது: “நீ உன் விரலை இங்கே நீட்டி, என் கைகளைப் பார், உன் கையை நீட்டி, என் விலாவிலே போடு, அவிசுவாசியாரிடம் விசுவாசியாயிரு.” (யோவான் 20:27) இவைகள்தான் தோமா எதிர்பார்த்த ஆதாரங்களும் ரூபகாரமுமாகும். இந்த வார்த்தைகளில் எந்தவித விசேஷித்த கண்டனத்தையும் நமது ஆண்டவர் தோமாவிடம் கூறவில்லை. தோமாவை நம்பவைப்பதற்கு

தேவையான ரூபகாரங்களை கர்த்தர் அவனுக்கு கொடுத்ததாக தெரிகிறது. மற்ற பத்து சீஷர்களின் கூற்றை நம்புவதற்கு உறுதியான ஆதாரம் தேவை என்று கேட்ட தோமாவை மறுப்பு தெரிவிக்கவில்லை என்றும் தெரிகிறது. தோமாவின் விருப்பம் நிராகரிக்கப்பட்டிருந்தால், மறுப்பு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கும்.

எனினும் நமது கர்த்தர் கூறினதாவது: “கண்டு விசுவாசிப்பவனைக் காட்டிலும் காணாமல் விசுவாசிப்பவனே பாக்கியவான்.” இதுதான் நமது நிலைமை. காணாமல் விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கும் கர்த்தர் ஒரு விசேஷித்த ஆசீர்வாதத்தை குறிப்பிடுகிறார். பரிசுத்த தோமா இப்படிப்பட்ட விசுவாசத்தை பெற்றிருக்கவில்லை என்பதை சாட்சியங்களையும் ரூபகாரங்களையும் கொண்டு நாம் ரூபகத்தில் வைக்கிறோம். பத்து பேர் சில காரியங்களை ஒரு இரவிலே பார்த்ததாகக் கூறினார். நாம் மறுரூப மலையில் ஒரு தரிசனத்தை பார்த்ததுபோல இதுவும் ஒரு தரிசனமாக இருக்காதா என்று நாம் ஆச்சரியப்படுவோம். அவர்களுக்கு ஒரு கனவோ அல்லது பிரமையோ ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும் என்று நமக்குத் தோன்றும். எனினும் இங்கே பரிசுத்த தோமா நம்மில் சிலர் இருக்கிறது போல புத்திசா-யானவராகவும் நடைமுறைக்குரியவராகவும் இருந்தார். ஆனால் நிரூபணம் கொடுக்கப்பட்டபோது, விளக்கம் காண்பிக்கப்பட்டபோது, அது ஒரு மாயத் தோற்றம் அல்ல, ஒரு மாயிசு சார்த்தில் கர்த்தர் தனக்கு முன்பாக நின்றார் என்பதை உணர்ந்து கொண்டார். இந்த சம்பவம் நம்மில் அநேகரது விசுவாசத்தைப் பலப்படுத்துவதாக இருக்கிறது.

நமது ஆண்டவரின் முதலாவது தரிசனத்தில் பரி.தோமா இல்லாதிருந்தது, ஒரு செயல் விளக்கம் காண்பிக்கப்படுவதற்கும், அதனியித்தம் நம்மில் சிலர் சுலபமாக நம்புவதற்கும் ஏதுவாயிருந்தது. சீஷர்களுக்கு உறுதிப்படுத்தப்பட்ட விசுவாசம் எல்லாவற்றிலும் முக்கியமானது என்று இதன்மூலம் காண்கிறோம். “விசுவாசமில்லாமல் தேவனுக்குப் பிரியமாயிருப்பது கூடாத காரியம்.” (எபி.11:6) நம்முடைய ஆண்டவரின் உயிர்த்தெழுதல் குறித்து சீஷர்களுக்கு சந்தேகம் இருந்திருந்தால், அவர்கள் நமக்கு ஒரு தெளிவான சாட்சியத்தை இந்த காரியத்தில் கொடுத்திருக்க முடியாது. நாமும் உண்மைகளை அறிந்திருக்க முடியாது. இசைவான சாட்சியமும் நிரூபணமும் நமக்கு கிடைக்காதிருந்தால் அவர் பரலோகத்திற்கு சென்றுவிட்டார் என்று சிலரும் வேறு மாதிரியாக சிலரும் நினைத்திருப்பார்கள். பதினோரு சீஷர்களும் முழுவதுமாக நம்பவேண்டும் என்பது நமது ஆண்டவரின் குறிக்கோளாக இருந்தது. அவர்கள் அவரை பரலோகத்திற்குச் சென்ற இரட்சகர் என்றும் பரிந்து பேசுகிறவர் என்றும் முழுமையாக நம்பியிருக்காவிட்டால், பெந்தெகொஸ்தே நாளில் அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியை பெற்றுக் கொள்ள

தயாராயிருந்திருக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியை பெற்றிருக்காவிட்டால், ஊழியத்திற்கு தகுதியுடையவர்களாக இருந்திருக்க மாட்டார்கள்.

நமது கர்த்தரின் ஊழியத்தில் இந்த நாற்பது நாட்கள் மிகவும் முக்கியமான பகுதியாக காணப்படுகிறது. ஏனெனில் சவிசேஷ செய்தியின் வெற்றி அனைத்தும் அவர்களையே சார்ந்திருந்தது. இந்த செய்தி தேவ தூதர்களால் அல்ல, மனிதர்களாலேயே ஆரம்பிக்கப்பட இருந்தது. இந்த மனிதர்களுக்குத்தான் அவர் தரிசனம் கொடுத்தார். அவர்கள் கண்டதையும் நம்பினதையும் அவர்கள் சொல்ல வேண்டியவர்களாயிருந்தார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் தங்களது விசுவாசத்தை இழந்து தங்களது சொந்த வாழ்க்கைக்கு சென்றிருப்பார்களேயானால், அது தெய்வீக ஏற்பாட்டிற்கு முற்றிலுமாக மாறானதாக இருந்திருக்கும்.

இயேசு நான்கு தடவை தரிசனமாணார் - ஒரு தடவை ஸ்தீர்களுக்கு காலையில் உயிர்த்தெழுந்தபோது, இன்னொரு தடவை அதே நாளில் அவரது இரண்டு சீஷர்கள் எம்மாவுருக்குச் சென்றபோது; பிறகு அதே மாலையில் புத்து பேர் மேல் அறையில் இருந்த போது; அதன் பிறகு ஒரு வாரம் கழித்து, பரி. தோமாவும் மற்ற புத்து சீஷர்களும் இருந்த போது இந்த தரிசனம். அதன் பிறகு இரண்டு மூன்று வாரம் அவரைக் காணாமலும் அவரது குரலைக் கேட்காமலும் கடந்தன. அவர்களது விசுவாசத்தை வளர்ப்பதற்கு இயேசு அவர்களுக்கு சில காலத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் இங்கேயும் அங்கேயும் காற்றைப்போல் செல்வதற்குரிய ஆவிக்குரிய வல்லமையை பெற்றிருந்தார் என்ற இந்த நிரூபணத்தை அவர்கள் பெற்றிருந்தனர். இப்படியெல்லாம் இருந்தும் கூட, அவர் அவர்களுக்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்று எதுவும் கூறாததால், தங்களது மீன் பிடிக்கிற தொழிலுக்கு செல்வதுதான் சரியானது என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள்.

இந்த ஒரு நேரத்திற்காகத்தான் இயேசு காத்துக்கொண்டிருந்தார். அவர்கள் ஆச்சரியங்களையும் சந்தோஷங்களையும் பெறுவார்கள் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அவர்கள் மீன் பிடிக்கிற தொழில் -- ருந்து தீரும்பியவுடன் அவர்களுக்கு தேவையான பாடத்தை அவர்களுக்கு போதிப்பதற்கு அவர் அவர்களுடன் காணக்கூடாதபடி இருந்தார். இதனிடத்தும் அவர்கள் ஒரு மீனைக் கூட பிடிக்க முடியவில்லை. எந்த மீனும் அவர்களது வலைக்குள் (அகப்படவில்லை) போகும்படி அனுமதிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் இரவு முழுவதும் கஷ்டப்பட்டு ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லை.

காலையிலே இயேசு கடற்கரையில் நின்று கொண்டிருந்தார். மூன்று வார காலமாக அவர்கள் அவரை பார்க்கவில்லை. முதல் அவர் இயேசு என்று அவர்கள் அறியாதிருந்தார்கள். படகுக்கு அந்தப்பக்கமாக வலையைப் போடும்படி அவர்களுக்கு

அவர் கூறினார். படகுக்கு ஒரு பக்கத்தில் மீன் கிடைக்கவில்லையென்றால் அடுத்தப்பக்கமும் சாதாரணமாக மீன் கிடைக்காது. இந்த கொஞ்ச தூர வித்தியாசத்தில் எந்த வேறுபாடும் இருக்காது. இரவு முழுவதும் முயற்சித்தும் ஒன்றும் கிடைக்காததினால். அவர்கள் எதையும் செய்ய தயாராக இருந்தார்கள். ஒரு சில அடிகள் தூரத்தில் வலையைப் போடுவது விவேகமான செயலாக இல்லாதிருந்தாலும் நம்பிக்கையை முற்றிலும் இழந்திருந்ததால், அந்த அந்நியரின் யோசனையை பின்பற்ற தயாராக இருந்தார்கள். அவர்கள் அப்படியே வலையைப் போட தீராளான மீன்கள் கிடைத்தது. அது ஒரு அற்புதம், ஏனெனில் வலை முழுவதும் நிரம்பியிருந்தது. தெய்வீக வல்லமையினால் ஒரு ஆவிக்குரிய ஜீவி தீராளான மீன்களை ஒன்று சேர்த்தது ஒரு குறிப்பிடத்தகுந்த செயல் அல்ல.

இந்த அனுபவத்தினால், சீஷர்களுக்கு இரண்டு பெரிய பாபங்கள் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டன. அதாவது தெய்வீக ஆசீர்வாதம் இல்லாமல் அவர்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் செய்து வந்த மீன் பிடிக்கும் தொழில்-ல்கூட வெற்றிபெற முடியாது. மனிதர்களை பிடிக்கக்கூடிய வராகிய அவர், அவர்களுக்கு தேவையானதைக் கொடுக்க தெய்வீக வல்லமையுடையவராக இருக்கிறார் என்பது இரண்பாவது பாபம். அதாவது அவர்களுக்கு மீன்களை கொடுப்பதற்கான வல்லமையை பெற்றிருக்கும்போது, அவர்களது தேவைகளையெல்லாம் நிறைவு செய்வதற்குரிய வல்லமையை பெற்றிருந்தார். இன்னும் அவர்கள் கரைக்கு வந்தபோது, அவர் சில மீன்களை சமைத்து வைத்திருந்தார். அதாவது அவர் வலையில் பிடித்த மீன்களை நம்பியிருக்கவில்லை. அந்த வல்லமை, தெய்வீக வல்லமையாக, அபரிமிதமான வல்லமையாக இருந்தது என்பதை நாம் நிச்சயமாக அறியவில்லை. இந்த அனுபவம் சீஷர்களுக்கு கிட்டத்தட்ட ஒரு கடைசியான சான்று விளக்கமாக ஆனது. அவர் இயேசு என்று சீஷர்கள் அறிந்தபடியினால், அவர் யார் என்று அவர்களில் யாரும் கேட்கவில்லை. அவர்கள் இதுவரையில் செய்து கொண்டிருந்தது என்ன என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார் என்பதையும் அவர்களுக்கு ஆசீர்வாதத்தைக் கொடுக்கவும் எடுக்கவும் தமக்கு முழுமையான அதிகாரம் உண்டு என்பதையும் அவர் அவர்களுக்கு காண்பித்தார். அவர்களுக்கு எந்த இடத்திலும் எதையும் கொடுக்கக்கூடியவராக இருக்கிறார் என்பதை உணர்வதற்கு பெரிய ஊக்கமூட்டக் கூடிய ஒன்றாக அது இருந்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் இனி உலகத்திற்கும் அதன் தொழிலுக்கும் தீரும்பி போக வேண்டாம் என்பதையும் உணர்த்தக்கூடியதாக இருந்தது. ஏனெனில் அவர் உலகத்தின் முடிவு பரியந்தம் சகல நாட்களிலும் அவர்களுடனே கூட இருப்பார். (முத்.28:20)

பின்னும் கர்த்தர் இன்னும் இரண்டு முறை அதாவது மொத்தத்தில் ஏழு முறை அவரது

சீஷர்களுக்கு தரிசனமானார். பிறகு அவர் பரலோகத்திற்கு எழுந்தருளிப் போனார். பின்னொரு சமயத்தில் அவர் பரி. பவுலுக்கு தரிசனமானார். இந்த பல்வேறு செயல்முறை விளக்கங்களின் மூலம் இயேசு தமது சீஷர்கள் இரண்டு பெரிய காரியங்களை நம்பும்படிச் செய்தார். முதலாவது இனி அவர் மரித்தவர் அல்ல, அவர் உயிரோடிருக்கிறார் என்பது; இரண்டாவது அவர் உயர் பேரளவான வல்லமை உடையவராயிருந்தார் என்பது. “வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரமும் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.” (மத்.28:18) இந்த மகாபெரிய ஜீவி அவர்களது ஆண்டவர் ஆகும். அவர் எதையும் இழக்கவில்லை. அவர் மரணத்திற்குள் சென்று வெளியே வந்ததால் அநேகமானவைகளைப் பெற்றுக் கொண்டார். ஆகையால் அதிக நம்பிக்கையை அவர்மேல் அவர்கள் பெற்றிருக்கக் கூடும். அவர்கள் போய், அவரது மரணத்தைக் குறித்தும், அவர் உயிர்த்தெழுந்த உண்மையைக் குறித்தும், தேவனிடத்திற்கு, பரலோகத்திற்கு அவர் எழுந்தருளிப் போனது குறித்தும் பரிசுத்த ஆவியின் வெளிப்படுத்துதல்-னால் சொல்லக்கூடும். அவர்கள் முழுமையாக நம்பச் செய்யப்பட்டிருக்காவிட்டால் இந்த காரியங்களில் எதையும் அவர்கள் செய்திருக்க முடியாது.

பரி.தோமாவின் சந்தேகத்தை இயேசு குறை கூறினார் என்று நாங்கள் நினைக்கவில்லை. பரி.தோமாவைப் போல் மனோபாவம் உடையவர்களுக்கு இது மிகவும் திருப்திகரமான காரியமாக இருக்கிறது. சிலருக்கு மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிகமான ரூபகாரம் தேவைப்படுகிறது. இந்த நேரத்தில் பரி. தோமாவின் செயல்-னால் முழு சபையும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாமும் சீஷர்களில் ஒருவராக இருந்து, இயேசு தரிசனமானபோது நாம் இல்லாதிருந்தோமானால், மற்றவர்கள் சொல்லும் போது, நாம், “பண்பாளர்களே, நீங்கள் கனவு காண்கிறீர்கள். உங்களுடைய குழப்பத்திலும், ஆச்சரியத்திலும் நீங்கள் ஒரு மந்திர தந்திர கதையை சொல்லுகிறீர்கள்” என்று கூறியிருப்போம். திருப்தியான ஒரு நிரூபணத்தை நாம் கேட்டிருப்போம். இப்போது கர்த்தர் இந்த ரூபகாரத்தை நமக்கு கொடுத்திருக்கிறார். இது நமக்கு ஒரு பெரிய ஆசீர்வாதமாக இருக்கிறது.

ஆவியின் ஜீவிகள் பெற்றிருக்கும் வல்லமை

மேல் அறையில் காற்றைப்போல இங்கேயும் அங்கேயும் போகக்கூடிய வல்லமையுடன், தான் இனி மரித்தவர் இல்லை என்று மெய்ப்பிக்கும்படியாக ஒருவர் இருந்தார் என்ற உண்மையே இயேசு மரிதோரி - ருந்து உயிர்த்தெழுந்தார் என்பதற்கு ஆதாரமாக

இருக்கிறது. பரி.தோமாவும் மற்ற சீஷர்களும் பார்த்த சாரீம், சிலுவையிலே அறையப்பட்டு, யோசேப்பின் கல்லறையில் அடக்கம் பண்ணப்பட்ட சாரீம் அல்ல, ஆனால் இயேசுவின் சாரீரத்தைப் போன்று அதே முகபாவம், அதே கைகள், அதே கால்களுடன் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சாரீமாகும். இயேசு, “எனக்கு மாம்சமும் எலும்புகளும் உண்டாயிருக்கிறது போல ஒரு ஆவிக்கு இராதே” என்று கூறி தமது சாரீரத்தைக் காண்பித்தார். அவர் மாம்சமும் எலும்புகளும் உடையவராகயிருந்தார்.

பரி.தோமாவும் மற்றவர்களும் எப்படி ஒரு ஆவி ஒரு சாரீரத்தை உருவாக்க முடியும் என்பதை உணர்ந்தறிய முடியவில்லை. உண்மையிலேயே நமக்கு தெரிந்திருக்கிறபடி பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு இது எப்படி நடக்கக்கூடும் என்பது நமக்கு புரியவில்லை. எனினும் தேவ தூதர்கள் மனிதர்களைப் போல தோன்றி, நடக்கவும், புசிக்கவும், பேசவும் முடியும் என்பதை நாம் அறிவோம். பலவிதமான கெட்ட ஆவியின் ஜீவிகள் நோவா காலத்தில் தோன்றி மனிதர்களைப் போல வாழ வாஞ்சித்தார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். இதை சீஷர்கள் அறிந்திருந்தும், இதை கர்த்தருக்கு பொருத்திப் பார்க்க தோன்றவில்லை. இந்த காரியங்களை கர்த்தருக்கு, பொருத்திப் பார்க்க, அதாவது எப்படி ஒரு ஆவியின் ஜீவி அவர்களுக்கு முன்பாக மாம்ச சாரீரத்தை எடுத்துக்கொள்ள முடியும் அல்லது விட்டுவிட முடியும் என்பதனை கற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். இது கற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு காரியமாக இருந்தது.நாம் புரிந்து கொண்டது போல, அவர்களும் பரிசுத்த ஆவியை பெற்ற போது. இந்த காரியத்தைக் குறித்து பின்னாலே நன்றாக புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள். ஒரு நல்ல அறிவுக்கு நாம் வரும் போது இந்த அளவிற்கு பரிசுத்த ஆவி நமது புரிந்து கொள்ளுதலுக்கு வழி நடத்தியிருக்கிறது.இன்னும் நாம் அதை புரிந்து கொள்ளாமல் இருந்தாலும், இவைகளை நாம் விசுவாசிக்கக் கூடிய மனோநிலைக்கு வந்திருக்கிறோம். ஏனெனில் இது எப்படி நடக்கிறது என்பதை புரிந்து கொள்ள தத்துவ காரியங்களில் புக வேண்டியிருக்கும். அப்போஸ்தலர்கள் கர்த்தரின் சாரீரத்தை உயிர்த்தெழுந்த -ல் கண்டதாக நாங்கள் நினைக்கவில்லை. அவர் இனி மானிட ஜீவியல்ல, ஒரு ஆவியின் ஜீவி என்பதற்கான ரூபகாரத்தைக் கண்டார்கள். உயிர்த்தெழுந்தலைச் சார்ந்த எந்த ஒரு காரியத்தைக் காட்டிலும், சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு தேவையான சாரீரத்தை உருவாக்குவது ஒரு பெரிய அற்புதம் அல்ல.

God's Ark in Wicked Hands வால்லாதவர்களின் கையில் தேவனுடைய பெட்டி

(1 சாமு 4:1-18)

ஒரு நேர்மையற்ற ஆசாரியத்துவம்- ஓர் ஒழுங்கற்ற ஜனம் -யுத்தத்திற்குள் தேவனை கொண்டு வரும் முயற்சி- தேவனுடைய உடன்படிக்கை பெட்டி பிடிபட்டது- சத்துருக்களின் கைகளினால் தண்டனை- அதே ஒழுங்கு இன்றும் வழக்கத்தில் இருக்கிறது- ஏ- மற்றும் அவனது குமாரர்களின் சோக மரணம்- எந்த நாடுகள் தேவனுடன் உடன்படிக்கை உறவைக் கொண்டிருக்கிறது?

“நீங்கள் உங்களை வஞ்சியாதபடிக்குத் திருவசனத்தைக் கேட்கிறவர்களாய் மாத்திரமல்ல, அதின்படி செய்கிறவர்களாயும் இருங்கள்.” யாக்.1:22

ஏ- மற்றும் அவனது குடும்பத்தின் மேல் வரக்கூடிய அழிவைக்குறித்து தேவன் முன் அறிவித்தபடி இருபது வருடங்களுக்குப் பிறகு நிகழ்ந்த சோகத்தைப்பற்றியதுதான் இந்த பாடம். அந்த இருபது ஆண்டுகள் முழுவதும் வெளிப்படையான எந்த வித சீர்திருத்தமும் நடக்கவில்லை. வயது முதிர்ந்த ஏ-, இப்போது தொண்ணூற்றி எட்டு வயது, தேவனுடைய ஊழியத்தையோ அல்லது ஊழியர்களையோ தூய்மைபடுத்தவில்லை. அவன் தன் குமாரர்களின் கைகளில் காரியங்களை தொடர்ந்து விட்டுவிட்டான். அவர்கள் தங்களது ஒழுக்கமின்மையிலும், கெடுதலுண்டாக்கும் உதாரணத்திலும், தேவனுடைய காரியத்தில் அயோக்கியத்தனத்திலும் தொடர்ந்தார்கள். இந்தபாடத்தின் காலத்தில் சாமுவேல் வெளியரங்கமாக வராதிருந்தான், ஒரு வேளை சில வருடங்களாக. அவன் எங்கே இருந்தாலும், தேவனுடைய உண்மையான ஊழியக்காரனாகவும், அப்படியே ஜனங்களால் மென்மேலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டவனாகவும் இருந்தான் என்று நாங்கள் நிச்சயப்படுத்துகிறோம்.

அந்த இருபது வருடங்களில் ஜனங்களின் நீதி மற்றும் மத நிலைமைகளை நாங்கள் அதிக மதிப்பீடு செய்வதற்கில்லை. ஆனால் ஏ-யுடன் ஆசாரிய ஊழியத்தில் ஈடுபட்டிருந்த அவனது குமாரர்கள் கெட்டவைகளுக்கு உதாரணமானவர்களாயும், ஜனங்களுக்கு ஒழுக்கச் சிதைவையும், தீங்கிழைக்கும் விளைவையும் உண்டாக்கிறவர்களாகவும் இருந்தார்கள். இஸ்ரவேலர்களோடு தேவனுடைய உடன்படிக்கையின்படி, ஏ- அவர்களை கண்டிக்கவும் தண்டிக்கவும் கூடியவனாகவும் இருந்தான். பெ-ஸ்தர் புதிதாக படையெடுத்திருந்தார்கள். இஸ்ரவேலரும் அவர்களுக்கு விரோதமாக சென்று முறியடிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் தங்கள் ஏமாற்றத்தில் உதவிக்காக தேவனை தேடினார்கள், தற்காலத்தில் அனைத்து ஐரோப்பிய நாடுகளும் உதவிக்காக வீணாக தேவனை நோக்கியிருப்பதைப் போல.

அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளில் வழக்கங்கள் அப்பொழுது இருந்தது போலவே இன்றைக்கும் இருக்கிறது. அதாவது தேவனையும் யுத்தத்திற்குள் கொண்டு வரும் முயற்சி, மத அடையாளங்களை உதவிக்காக வேண்டுவது போன்றவை. உண்மையிலேயே தற்காலத்தில் யுத்தத்தில் ஈடுபடும்

ராஜ்யங்களைக் காட்டிலும் இஸ்ரவேலர்கள் அதிகமான காரணங்களை கொண்டிருந்தனர். ஏனெனில் தேவன் தம்மை இஸ்ரவேலர்களின் பாதுகாவலர் என்றும் அவர்கள் அவரது குழந்தை என்றும், அவர்கள் அவருக்கு உண்மையாய் இருக்கும் வரை அவர்களை அவர் பாதுகாப்பார் என்றும் அறிவித்திருந்தார். இந்த உலகின் ராஜ்யங்கள் இப்படிப்பட்ட தெய்வீக வாக்குத்தந்தங்களை பெற்றிருக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட தெய்வீக உதவியை எதிர்பார்ப்பதற்கான காரணங்களும் இல்லை. அவர்கள் தங்களை தவறாக “கிறிஸ்தவம்” என்றும் கிறிஸ்தவ தேசங்கள் என்றும் கூறிக் கொள்கின்றனர். அவர்களுக்கு தேவனுடன் எந்தவித பங்கும் பாத்தியமும் கிடையாது. தேவன் கடந்த காலத்தில் மாம்சீக இஸ்ரவேலரையும் தற்காலத்தில் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலரையும் தவிர வேறுயாரையும் தேவன் அங்கீகரிக்கவில்லை. “நீங்களோ, உங்களை அந்தகாரத்தினின்று தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளிபிளித்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கும்படி தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட சூத்தியாயும், ராஜாக்கமான ஆசாரியக் கூட்டமாயும் பரிசுத்த ஜாதியாயும், அவருக்குச் சொந்த ஜனமாகவும் இருக்கிறீர்கள்.” 1 பேது.2:9

பெட்டியானது எப்படி வணர்ந்த பரியாணத்தில் அவர்களுக்கு முன்பாக சென்றது என்பதையும், அவர்கள் கால் நனையாமல் யோர்தானைக் கடந்தபோது எப்படி பெட்டி யோர்தான் ஆற்றின் நடுவிலே இருந்தது என்பதையும், எரிகோ பட்டணத்தின் அலங்கம் இடிந்து விழுந்தபோது, பட்டணத்தை சுற்றி வந்தபோது எப்படி பெட்டியானது கூட சுற்றி வந்தது என்பதையும் இஸ்ரவேலர்கள் நிச்சயமாக அறிந்திருந்தார்கள். ஆகையால் கர்த்தருடைய பெட்டியை கொண்டு வந்து யுத்தத்தில் இஸ்ரவேலர்கள் நடுவிலே வைக்க தீர்மானித்தார்கள். எனவே அது வெற்றியை உறுதி செய்யும் என்று நினைத்தார்கள். தேவன் உடன்படிக்கை பெட்டியை சேதமடையவும் பிடிபடவும் அனுமதிக்கமாட்டார், ஆகையால் அது அவர்களுக்கு இரட்சிப்பையும் வெற்றியையும் கொண்டு வரும் என்று முடிவு செய்தார்கள்.

நமது மனக்கண்களுடன் அந்த காட்சியை நாம் பார்க்கிறோம். தேவனுடைய பரிசுத்த பெட்டியை லேவியர்கள் சுமந்து செல்ல, தேவனுடைய பரிசுத்தத்தின் பிரதிநிதியாக ஏ-யின் இரண்டு

மகன்களும் அணிவகுத்து செல்கிறார்கள். ஜனங்கள் தேவனுடைய பெட்டியின் மூலம் வெற்றி கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்துடன் தங்களது வழக்கமான போர்ப்பாடலை உற்சாகத்துடன் பாடினார்கள். “எழுந்தருளும் கர்த்தாவே, எழுந்தருளும், உம்முடைய சத்துருக்கள் சிதறடிக்கப்படுவார்களாக; உம்மைப் பகைக்கிறவர்கள் உமக்கு முன்பாக ஓடிப்போவார்களாக.” எண்.10:35

ஜனங்கள் தேவனுடைய உடன்படிக்கையை மீறி, தெய்வபக்தியில்லாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை அவர்கள் மறந்தார்கள். அந்த உடன்படிக்கை அவர்களை எதிரிகளின் கைகளினால் தண்டிக்க வேண்டியிருந்தது என்பதையும் மறந்தார்கள்; பிரதிநிதிகளான இரண்டு ஆசாரியர்களும் தேவனையும் அவருடைய நீதியையும் எந்த விதத்திலும் குறிக்கவில்லை என்பதையும், அவர்கள் தேவனுடைய ஆசாரியர்களின் உடையணிந்த திருடர்கள், கொள்ளைக்காரர்கள் என்பதையும் மறந்தார்கள்; அவர்கள் ஒழுக்கங்கெட்டவர்கள், களங்கமானவர்கள், தெய்வீக பரிசுத்தத்தின் பிரதிநிதிகளாக பாவனை செய்பவர்கள் என்பதையும் ஜனங்கள் மறந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது என்பதையும் ஜனங்கள் மறந்தார்கள்.

தற்காலத்திற்கான ஓர் ஒப்பீடு

ஐயகோ! அவர்களது காலத்திற்கு பிறகு நூற்றுக் கணக்கான வருடங்கள் கடந்தோடியிருந்தாலும், இன்றைக்கும் கூட இதே நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம். தேவனுடைய பிரதிநிதிகளாக ஊழியம் செய்பவர்கள் வெட்கத்திற்குரியவர்களாக, பாசாங்கு செய்பவர்களாக, தேவனை தவறாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதோ, தற்கால யுத்தத்தைப் பார்க்கிறோம். லூத்தரன் சபை தலைமையில் ஜெர்மனியின் கெய்சர் போரிட வருகிறார், போப்பு சபையின் தலைமையாக ஆஸ்திரியா-ஹங்கேரியின் சக்கரவர்த்தி பிரான்சிஸ் ஜோசப் வருகிறார்; இங்கிலாந்து சபையின் தலைமையில் மன்னர் ஜார்ஜ் வருகிறார்; கிரேக்க கத்தோ-க்க சபையின் தலைமையான பிரதிநிதியாக, ரஷ்யாவின் “சிறிய தந்தை” சார் மன்னர் வருகிறார். இவர்களெல்லாம் தேவனுடைய எண்ணத்துடன் தங்களது வீரர்களை அணிவகுத்து போரிட வருகிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் சமாதான பிரபுவின் விளையேறப்பெற்ற நாமத்தை புழுதியில் போட்டு

மிதிக்க வருகிறார்கள்; தங்களது ராஜ்யத்தையும் பொருளாதார செழிப்பையும் மேம்படுத்தவும் சுய நோக்கத்துடன் வாளை எடுக்கிறார்கள்; கடந்த கால முறைமைகளைப் பற்றிக்கொண்டு தங்களது அதிகாரத்தால் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை பூமியில் ஸ்தாபிக்கும் எண்ணத்துடன் வருகிறார்கள்.

ஏ-யின் குமாரர்களின் காலத்தைப்போல இன்றைக்கும் ஜனங்கள் தங்கள் நாட்டின் திட்டங்களுடன் தேவனுடைய காரியத்தையும் இணைத்து கூச்ச-டுகிறார்கள். இந்த இரண்டும் வெவ்வேறானது என்பதை அவர்கள் மறுபடியும் மறக்கிறார்கள்; தேவனுடைய காரியங்கள் தெய்வீக வழி நடத்துதல் - நடக்கிறது என்பதையும் மறந்துவிடுகிறார்கள். மனிதர்களின் இந்த எல்லா முறைமைகளையும் தோல்வியுறச் செய்வதின் மூலம் தேவனுடைய காரியங்கள் செழிப்படையும். மேசியாவின் ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கான ஏற்பாடுகள் நடைபெறும். இது வேதாகமத்தின் அர்மகெதோன் யுத்தத்திற்கு பிறகு உலகத்தை தாழ்மைப்படுத்தி, சகல ஜாதிகளாலும் விரும்பப்பட்ட ராஜா இம்மானுவேலையும் அவரது ராஜ்யத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள தயார்படுத்தும்.

கர்த்தரின்

நாமத்தில் அழைத்ததினாலேயோ, தேவனுடைய பெட்டியை யுத்தத்தில் வைத்திருந்ததினாலேயோ இஸ்ரவேலர்களுக்கு எந்தவித உதவியும் கிடைக்கவில்லை. அதே போல ரஷ்ய வீரர்கள் கிறிஸ்துவின் உருவப்படத்தை எடுத்துச் செல்வதினாலேயோ அல்லது ஜெர்மானியர்கள் தங்கள் கச்சைகளில் தேவனுடைய நாமத்தை அணிந்திருப்பதினாலேயோ அல்லது ஆங்கில படைகள் பரி.ஜார்ஜின் சிலுவையை எடுத்துச் செல்வதினாலேயோ அவர்களுக்கு வெற்றி கிடைக்கப்போவதில்லை.

இஸ்ரவேலரில் மகா சங்காரம் உண்டாயிற்று; இஸ்ரவேல்-ன் படை சிதறுண்டு போனது. ஏ-யின் இரண்டு குமாரர்களும் கொல்லப்பட்டனர். தேவனுடைய பெட்டி பிடிக்கப்பட்டது. இருபது வருடங்களுக்கு முன்னதாக தேவனால் முன்னறிவிக்கப்பட்ட அழிவைக் குறித்து நினைத்துக்கொண்டு ஏ- யுத்தத்தின் முடிவுக்காக ஆசனத்தில் உட்கார்ந்து வழியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். படையி-ருந்து ஒருவன் சீலோவுக்கு ஓடிவந்து, ஏ-யிடம் யுத்தத்தின் முடிவு இஸ்ரவேலருக்கு விரோதமாக சென்றது என்பதையும், ஏ-யின் இரண்டு குமாரர்களும்

கொல்லப்பட்டதையும் தேவனுடைய பெட்டியை பெ-ஸ்தர் பிடித்ததையும் அறிவித்தான்.

இஸ்ரவேலர்கள் மற்ற ஜாதியினரைக் காட்டிலும் மாறுபட்டவர்கள்

ஏ- இவைகள் எல்லாவற்றையும் கேட்டான். தெய்வீக ஏற்பாட்டினால் தான் பாதுகாவலனாக வைக்கப்பட்டிருந்த தேவனுடைய பெட்டி பெ-ஸ்தர்களால் பிடிக்கப்பட்டது என்ற வார்த்தையைக் கேட்டவுடனேயே ஆசனத்தி-ருந்து மல்லாந்து விழுந்து, பிடறி முறிந்து இறந்தபோனான். தொண்ணூற்று எட்டு வயதில் மரிக்கும் வரை உள்ளத்தில் உண்மையுள்ளவனாயிருந்தும் கூட ஏ-, தனக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த வேலையை சரியாய் செய்யமுடியாதபடி குறுக்கீடு செய்த தனது குடும்பத்தாரை கண்டிக்காமல் விட்டுவிட்டான். அவனது விசுவாசம் போதுமான அளவு இல்லாதது தனது பொறுப்பி-ருந்து பின்வாங்கும்படி செய்தது. “எந்த விலைக்கொடுத்தாவது சமாதானம்” மற்றும் நீதியினிமித்தம் மரிக்க தயாராயிருக்கிற அளவுக்கு தைரியம் இல்லாத குணத்தை உடையவராக ஏ- இருந்தார்.

தேவனுடைய உடன்படிக்கையின் மக்கள் இஸ்ரவேலருக்கு, பாடம் கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டது. கர்த்தர் அடுத்தபடியாக பெ-ஸ்தருக்கு தண்டனை கொடுத்து பெட்டியை தேவனுடைய பிள்ளைகளிடம் திரும்பி கொடுக்கும்படி செய்தார். தேவனுடைய பெட்டி பெ-ஸ்தரிடம் இருக்கும்வரை தேவன் அவர்களை எ-களினாலும் மூலவியாதிகளினாலும் வாதிக்கிறார் என்று கூறினார்கள். அவர்கள் அந்த பெட்டியை இஸ்ரவேலர்களிடம் ஒப்படைத்தபோது, வாதைகள் நிறுத்தப்பட்டன. இவைகளெல்லாம் வினோதமான வாதைகள் என்று பெ-ஸ்தர்கள் உணர்ந்து கொண்டார்கள் என்பதில் எந்தவித சந்தேகமுமில்லை. அவைகள் கர்த்தரிடத்தி-ருந்து வந்தன என்ற எண்ணத்தை வேத வாக்கியங்கள் உறுதி செய்கிறது.

தற்காலத்தில் வருகிற ஒவ்வொரு வாதையும் கர்த்தரால் வருகிறது, அதாவது கொள்ளை நோய் மற்றும் தொற்று நோய்கள் தேவனிடத்தி-ருந்து வருகிற விசேஷித்த தண்டனைகள் என்று நாம் யுகிப்பதற்கு

இது நமக்கு அதிகாரமளிக்கவில்லை. இந்த காரியத்தை நாம் கவனிக்கும்போது, இஸ்ரவேலும் அதைப்பற்றிய அனைத்துக் காரியங்களும் தேவனுடன் விசேஷித்த தொடர்பு உடையவைகள் என்பதையும், தேவனுடைய மேற்பார்வையில் உள்ளவைகள் என்பதையும் நாம் நினைவு கூர வேண்டும். இஸ்ரவேலையோ அல்லது அடையாளமான முறைமையைச் சார்ந்த எதையாவது யாராவது தொடர்பால் அது கர்த்தருக்கும் அவருடைய காரியத்திற்கு, விருப்பத்திற்கு விரோதமானது, அவரது அனுமதியுடன் தான் இதைப் பண்ண முடியும். அவருடைய பெட்டியை திரும்ப கொண்டு வர கர்த்தர் விரும்பியபொழுது அல்லது தமது மக்களை விடுவிக்க விரும்பியபோது, அதற்கு தேவையான நிலைமைகளை அந்த பக்கம் ஏற்படுத்துவது அவருக்குரிய வேலையாக இருந்தது.

இப்படிப்பட்ட எந்தவொரு நிலையையும் இப்போது நேரிடவில்லை. இஸ்ரவேல் ஜாதி தெய்வீக பாதுகாப்பி-ருந்து தற்கா-கமாக நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது புறஜாதிகளி-ருந்து ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலுக்கு கொண்டுவரப்படுகிறவர்களின் தொகை நிறைவாகும் வரை நீடிக்கும். அதன்பிறகு இஸ்ரவேலரின் கடின மனதும் விரோதமும் நீக்கப்படும். அது இப்படியாக எழுதப்பட்டுள்ளது: “நான் அவர்களுடைய பாவங்களை நீக்கும்போது, இதுவே நான் அவர்களுடனே செய்யும் உடன்படிக்கை.” (ரோம.11:26-32)

தற்போது, வேதத்தின்படி தேவனுடன் உடன்படிக்கை உறவு கொண்டுள்ள ஒரே ஜனம், ஒரே ஜாதி ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலராகிய “பரிசுத்த ஜாதி, சொந்த ஜனம்” ஆகும். ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலரைப் பொருத்தவரை அவர்களுடைய நோக்கமெல்லாம் ஆவிக்குரியவைகள். அவர்களுக்குரிய தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்கள் எல்லாம் பூமிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களையும் பாதுகாப்பையும் பற்றியதல்ல; மாறாக, துன்பமும் எதிர்ப்புமேயாகும். தேவன் கொடுத்திருக்கிற உத்தரவாதம் எல்லாம் ஆவிக்குரிய நன்மைகளைப்பற்றியதாகும். தற்கால வாழ்க்கையில் அவர் அனுமதிக்கிற துன்பமெல்லாம், அதை அவர்கள் சரியானபடி அப்பியாசப்படுத்தினால், நித்திய ஆவிக்குரிய நன்மைகளுக்கு கிரியை செய்யும்.

.....

ஏழாம் சபையின் தூதனாகிய

சகோ. C.T. ரசல் அவர்களின் ஈ-பிரிண்ட்ஸின் தமிழாக்கத்தை வெளியிடுகிறோம்.

வெளியிடுபவர்:

சகோ. R. செல்வராஜ், சென்னை வேதமாணவர் சபை,
எண்: 22, முதல் தெரு, ராஜீவ் நகர், காலடிப்பேட்டை, திருவொற்றியூர்,
சென்னை- 600 019. கைபேசி: 97909 00030. மின்னஞ்சல் : mbsa_selvaraj@rediffmail.com